

[fortsettelse av gjennomgangen fra notater fra LIVETS BOG – her LB 3

- 1939 Tidligere bind av Livets Bog har særlig omhandlet spiralkretsløpets vintersone eller mørkessfæren. Vi har sett at livets opplevelse kun kan eksistere på basis av kontrastprinsippet. Et velvære kan kun markeres ved dets motsetning, altså ubehaget. Hvis ikke, kunne ikke velværet sanses. Jo lengre nede man har vært i mørket, jo sterkere kan lyset fornemmes. Lykke kan kun sanses på basis av ulykke.
- 1940 Derfor kan mennesker oppleve en høyst forskjellig livsbasis eller lykke under ellers like ytre betingelser. Noen vil oppleve kjedsommelighet og livslede, mens andre kan oppleve et glimrende velvære. Årsaken ligger i forskjellig *forutgående* sansning og opplevelse.
- 1941 "Årstidene" i spiralkretsløpet medfører at individet hele tiden for oppleve kontraster i bevissthetskapelse. I hver sone kulminerer en særlig manifestasjon eller evne. I samme kretsløp må det likeledes finnes en lys- eller velbehagskulminasjon. Denne vandring i kontraster utgjør "livets opplevelse".
- 1942 Alt hva vi ser rundt oss er deler av denne kontrastskala. Vi ser at den gamle forestilling om at mørket er djevelverk kun er et produkt av det primitive menneskes naive forestillingskrets. Samme vesens instinkt eller anelse tilsier at det finnes en Guddom eller et Forsyn, men denne Guddoms egenskaper kan det ikke analysere, og derfor gis denne Guddom de samme primitive egenskaper som vesenet selv innehar.
- 1943 For det primitive mennesket er krig og kamp, død og hevn - en dyd. Her blir vesenet ett med døden, ett med mord og drap, ett med frykten, sorgen og lidelsen. Ett med angsten, frykten for å dø eller bli tilintetgjort. Det tror seg ett med den livløse materie. Og lengre vekk fra sannheten kan det levende vesen ikke komme.
- 1944 Her er vi ved livets mørkekontrast. Det jordiske menneske er i ferd med å gjøre disse nødvendige mørke- eller lidelseserfaringer, som vil gjøre det istand til opplevelse. Uten at det kunne oppleve seg som ett med materien, ett med forgjengeligheten - kunne det ikke senere oppleve seg som levende.
- 1945 Gjennom reinkarnasjonen eller bruddstykkene av den evige tilværelse - kan selve evigheten markeres. Evigheten kan ikke oppleves uten ved å dele den opp i bruddstykker eller deler.
- 1946 I kraft av den høyeste ild er sansningen slik organisert at den utgjør en latent bevissthets-tilstand, og en kulminerende bevissthets-tilstand. Den latente utgjør "døden", mens den andre utgjør det virkelige liv. Innenfor disse begrensninger eller rammer foregår *all sansning og livsopplevelse*. Altså gjennom de 6 riker eller soner: plante- dyre- menneskeriket- visdomsriket- Den Guddommelige Verden- og SalighetsRiket. Disse riker rommer absolutt ALT (i prinsipp: i detaljer er det uendelige variasjoner).
- 1947 All energi framtrer i kretsløp. Slik har det vært i evigheter og slik vil det

forbli i all framtid. Disse kretsløp vil derved danne evige kontraster "oppover" i spiralene.

- 1948 Mørket er mentalt sett det samme som uvitenhet. Denne uvitenhet befordrer igjen det drepende prinsipp - som vi kjenner som ukjærlighet, hat og forfølgelse, krig, invaliditet, sykdom, arbeidsløshet osv. Dette er selve kontrasten til det mentale lys som er den fullkomne glede i å tjene andre. Dette da fullstendig upartisk, på samme måten som solens skinn også stråler utover alle, uten krav om gjengjeld.
- 1949 Det er nødvendig at kontrastene lys/mørke blir holdt vedlike, ettersom all sansning betinger dette. Den "høyeste ild" sørger for dette gjennom de to seksuelle poler og disses "blanding" eller balanse.
- 1950 All **tenkning** foregår ved *impulser som utløses av "Jeg'et" gjennom dets overbevissthet*. I denne deres første tilstand utgjør de ikke noen som helst form for tanke. Det er først gjennom en opparbeidet organisasjon av disse impulser at "Jeg'et" blir i stand til å binde den omgivende åndelige materie.
- 1951 Som et språk er organisert i lydimpulser - er tankene organisert i tankeimpulser. Tankeimpulsene formes i den åndelige materie uten motstand. **For derved å kunne lære å tenke logisk må vesenet inn i den fysiske materie, der det gjør vondt å tenke/handle feil.** Uten logisk tenkning kunne ingen bevissthet skapes og organiseres.
- 1952 For å omforme den fysiske materie må tankeimpulsene forsterkes tusener av ganger. Og man må benytte omveier via tale, skrift, tegning og instruksjoner. Slik har jordmennesket lært å beherske materien. Materien kan nå formes bare ved å trykke på knapper.
- 1953 For å lære å omforme den fysiske materien, må man altså lære loven om å tenke logisk. Logikk er nemlig basis for all skapelse i Altet.
- 1954 En skapelse som er 100% logisk er også 100% fullkommen. **At noe er fullkomment vil si at det er til glede og nytte for levende vesener.** Et logisk (dvs nyttig) produkt er et slags kjærtegn. Slik blir da kjærlighet og logikk identiske. Og vesenenes framferd kan da betegnes som "god" eller "ond" - avhengig av dets evne til å tenke logisk. Ulogisk tenkning skaper disharmoni, og er derved veien til opplevelsen av mørke virkninger. Motsatt vil logisk tenkning skape harmoni, organisk og mental sunnhet.
- 1955 Veien til lyset går via logiske tankedannelser. **Undervisningen i logikk får vesenet gjennom sin skjebne, som nødvendigvis må strekke seg over en rekke av jordliv.** At tilværelsen blir ubehagelig er en varselklokke om at noe er ulogisk og ufullkomment. At livet har vært basert på selviskhet i stedet for på uselviskhet. Vesenet har da tilkjempet seg en lykke på andres bekostning og brakt andre i ulykke.
- 1956 Dette å kunne arbeide sammen med våre medvesner - slik at det blir en fullkommen harmoni, fred og glede ved livet - dette vil bli det absolutt primære i de levende veseners tilværelse. Å arbeide **imot** dette å tjene våre medvesener - vil være å arbeide **imot** selve verdensplanens logikk.

- 1957 Man kan være i kontakt med LOKAL logikk, uten å leve i pakt med verdensplanens logikk. Men dette vil før eller senere medføre en større eller mindre katastrofe - både i den fysiske organisme og i den psykiske - f.eks. vil et godt planlagt innbrudd være en lokal-logikk som tilsynelatende kan lykkes. Dog er denne en forbrytelse imot selve verdensplanens logikk (helhetens logikk) - og derfor vil makrovesenet bekjempe denne gene i sin makro-organisme (Altet). Derfor vil vedkomne tyv før eller senere komme ut for en ulykkelig skjebne, via karmaloven eller årsak- og virkningsprinsippet.
- 1958 Men i kraft av å møte en ulykkelig skjebne, vil dette ubehag medføre at vesenet lenges tilbake til normal førlighet og livsopplevelse. Og med denne erfaring vil vesenet i fremtiden være erfaringsbeskyttet mot å tre ut i nye avsporinger på dette felt.
- 1959 Når alle lever for å tjene, og ikke for å la seg tjene, vil samfunnet bli paradisisk. Et samfunn av slike vesener som har lært å tenke 100% logisk, lever i absolutt kontakt med Guddommen, ved å være ett med hans mentalitet, vilje og skaperkraft.
- 1960 Mørket er virkningene av den motstand som den fysiske materie er istand til å yte ovenfor vesenenes tanke- og skapeimpulser. Men ved å forme tankeimpulsene absolutt logisk kan de bringes i samklang med naturens skapemetoder, som tidligere nevnt går ut på å være til glede for Alt i Altet. Gjennom reinkarnasjonsprinsippet vil vesenene leve i en evig skiftende opplevelse av lys og mørke. -Ja, livet blir en vandring gjennom lyse og mørke sfærer. Denne livsvandrings intensitet blir pulserende, på den måten at den evig veksler mellom minsteutfoldelse- og størsteutfoldelse. Vi skal nå se på livet i den epoken hvor minsteutfoldelsen har kulminert.
- 1961 Minsteutfoldelses-epoken kjenner vi som SalighetsRiket. Her er vesenet fri av den ytre verden. Her lever det fullstendig i kraft av sin hukommelse, som er selve livsfundamentet her. Ja - hele det gjennomlevde spiralkretsløp kan her bli virkeliggjort i nuet.
- 1962 Det store kosmiske spiralkretsløp som vi her kaller A-kretsløpet, er oppbygget av en kjede av jordlivskretsløp som vi kaller B-livskretsløp. Reinkarnasjonen eksisterer dog ikke i visse soner i A-kretsløpet. Alene i planteriket, dyreriket og delvis i Det Riktige Menneskeriket eksisterer reinkarnasjonen.
- 1963 Planten kan uten analyse kjenne eller ane forskjell på behag og ubehag. Gjennom døgnkretsløpet, dagen og natten - skapes plantens første svake kontrastopplevelser. Anelseevnen forsterkes om dagen hvor behaget oppleves, og forminskes om natten da ubehaget oppleves. Livsopplevelsen brytes altså ikke om natten, men svekkes til en tilstand som vi kjenner som "søvn". Når planten lukker seg nattens kulde, ser vi de første former for søvn.
- 1964 Hos de animalske vesener er søvnen blitt til et talent som kan opprettholdes uavhengig av naturens ytre påvirkninger, dag og natt.
- 1965 Søvnen er et stadium i skapelsen av den fullkomne reinkarnasjonen. Et

stadium her er også evnen til å frigjøre seg fra materien - fra det fysiske legemet - for å bli "ånd" i renkultur. Den fysiske død er jo en permanent opphørse av den fysiske opplevelse. Døgnkretsløpet kan heve livsopplevelsen til en halv våken dagsbevissthet og en halvbevisstløs nattbevissthet. Men over døgnkretsløpet har vi nok et kretsløp - nemlig årskretsløpet.

1966 Gjennom årskretsløpets vintersone skapes den absolutte "død". For plantens vedkomne må nå bevisstheten helt forlate denne. På fysiske plan er nå planten tilsynelatende død - det lever nå kun på det åndelige plan. Men gjennom årskretsløpet vår- og sommersonene, skapes det atter livsopplevelsesmuligheter i planteorganismen. Gjennom nye skudd i løvverket, skapes det atter inkarnasjon på det fysiske plan. Planten og treet har altså en partiell utskiftning eller inkarnasjon, mens dyret og mennesket har en total utskiftning. Reinkarnasjonsprinsippet er altså i sin begynnelse hos plantevesenet.

1967 Plantens partiellinkarnasjon skaper etter stadig gjentagelse spesielle talentkjerner som medfører at organismen innenfra blir oppbygget og basert på dette gjentagelsesprinsipp. På samme prinsipp er alle organismens funksjoner oppøvet; syn, hørsel, lukt, smak og alle de øvrige sanser og egenskaper. Årskretsløpet skaper altså ved sin påvirkning - talentkjerner for reinkarnasjon. Til sist blir disse talentkjerner så selvstendige at de kan medvirke til organismedannelser uten påvirkning fra årskretsløpet.

1968 Men planten må også iblant utskifte sin organisme totalt, og imellom hver planteorganismes oppbygning må det leve totalt i SalighetsRiket, mens det "venter" på ny plante å sanse eller ane igjennom.

1969 Hos det animalske vesen kulminerer reinkarnasjonsprinsippet. Her utfoldes total organisme-utskiftning. I planteregionen er reinkarnasjonen kun delvis - på den måten at rot- og stamme (f.eks. for trær) blir igjen som nytt inkarnasjonsmateriale til neste vår og sommer. Dagsbevissthet fra den åndelige verden, og "våken bevissthet" i den fysiske verden kan vesenet oppleve gjennom "den store fødsel". Fra da av blir vesenets inkarnasjon i den fysiske materie mer og mer eterisk. Snart blir organismen så gjennomtrengt av åndelige materier at reinkarnasjonen kan styres av vesenet selv (materielisasjon). Da behøver ingen å føde i smerte. Her kan alle komme "ferdige" inn i den fysiske verden.

1970 Innen dyreriket er det oppstått et selvstendig kretsløpsprinsipp med sine egne "årstider" som vi kjenner som "barndommen", "ungdommen", "manddommen" og "alderdommen".

1971 Polforvandlingen og enpoligheten i dyreriket er en absolutt nødvendighet for gjenskapelsen av bevissthet og derved fornyelsen av livsopplevelsen.

1972 Med polforvandlingen utløses kontrastprinsippet, slik at lys og mørke kan markeres og derved oppleves. Med enpoligheten er vesenet i en situasjon hvor det daglige liv utspilles med vesener som det slett ikke kan elske.

- Antipatien og den motsatte evne - sympatien - oppstår med dette i vesenet. Her blir altså vesenet fra naturen av en vedvarende overtreder av nestekjærlighetsloven som byr å elske sin neste som seg selv.
- 1973 Mellom vesener av eget kjønn oppstår det rivalisering, sjalusi, osv. Her legges spiren til alt som heter intoleranse eller "det onde". Dette onde kulminerer i "alles krig mot alle".
- 1974 Motsatt blir enpolighetens opphør selve fundamentet for lysets fødsel. Her kan man endelig finne den sanne lykken gjennom å elske sin neste, uten krav om gjenelskelse og eiendomsrett over nesten.
- 1975 Nå er vi klare til å reise inn gjennom de høyere sfærer på basis av hva vi har tilegnet oss gjennom tidligere bind av LIVETS BOG. Vi vil reise gjennom de mørkeste sfærer til zoner så strålende lyse og geniale at ingen jordisk fantasi vil kunne forstille seg dem. Vi vil kunne reise gjennom enorme avstander i tid og rom på brøkdeler av et sekund. Absolutt farefritt vil vi kunne besøke alle soner og sfærer beskyttet av Guddommens strålekraft.
- 1976 I den lyse varme og behagelige sommerdag kan vi fornemme Guds stråleglorie gjennom alle de omgivende medvesener og naturen ellers. Her møter den fortapte Gudesønn sin himmelske fader.
- 1977 Det tetteste stoff er i seg selv ikke tett. Ser vi det i et annet perspektiv er det et åpent "solsystem" med planeter og soler, med enorme tomrom - igjennom hvilke de virkelige livskrefter av ÅND strømmer.
- 1978 Et tenkt fast materiale er kosmisk sett en umulighet. For tomrommet er den absolutte kosmiske fasit bak all sansning. Det er perspektivprinsippet som gjør at noe ser ut til å være massivt.
- 1979 Ettersom stoffet i seg selv for det meste er tomrom, hvordan kan vi da få logisk skapte realiteter ut av dette tilsynelatende tomrom? Det kan i hvert fall ikke utgjøre noe "intet". Nei, i dette tomrom finner vi det egentlige LEVENDE, som i seg selv ikke kan utgjøre noe fysisk skapt.
- 1980 Dette levende - X1 - er "et noe" utenfor tid og rom. Det har ingen alder eller utstrekning. Det kan ikke beskrives utenom at det er "noe som er" eller finnes/eksisterer.
- 1981 Kun tanker har alder, mens tenkeren er hevet over tid og rom, ettersom disse foreteelser er skapt av ham. Tenkeren er faktisk selve evigheten eller uendeligheten. Alle skapte størrelser er relative og alle skapte størrelser har det felles at de kan deles i det uendelige. Alt skapt kan derfor sies å romme en uendelighet av mikrokosmos - ja, selve uendeligheten. Ettersom alt og derved alle størrelser - kan sies å romme uendeligheten, kan vi ikke si at noe har den og den størrelsen. Og noe som ikke har størrelse kan utgjøre "noe som er" - dvs "Jeg'ets" analyse. Dette å være hevet over udødeligheten, over tid og rom, kan Gudesønnen oppleve dagsbevisst når han trer inn i faderens "mottagelses-værelse".
- 1982 I universet eller verdensaltet eksisterer absolutt alt som er til. Alt som kan skje her er Guds manifestasjoner eller skapelser (tilkjennevisninger).

- Bevissthetsutfoldelse kan kun eksistere i kraft av en skiftende virksomhet (arbeide) og derpå hvile. Slik kan de skiftevis oppleve livet og "døden".
- 1983 Begrepet "jøder" - "guds utvalgte folk" - dekker kosmisk sett *vesener som leter etter sannheten*. Som har blitt mettet av krigen, av mørket. På samme måten som Kristus ble det født i jødefolket, vil nå kristusmentaliteten fødes i disse menneskers bevissthet, som igjen vil bli aspiranter til å oppleve "den store fødsel".
- 1984 Den ytre forgård er befolket med vesener som enda tilbeder den sterkeste rett eller rettferdig harme, forsvar etc. Disse er selvsagt kjøttspisere, og er alle trosvesener - uten noen innsikt på det åndelige område.
- 1985 Å sette skylden for sin ulykkelige skjebne på sin neste, er jo en uvitenhetens handling. Det er jo utelukkende seg selv en skal overvinne for å kunne frigjøre seg fra "hedenskapet".
- 1986 De levende vesener på visdommens A-stadium eller ønskestadium, er beboere av den "store fødsels forgårds siste stadium" - den såkalte "indre forgård". Med øvelsen blir visdommen B-viten (praktiske øvelser) og derved kan vesenet entre "Det Hellige" i livstempelet eller utviklingsstigen. Disse vesener har nådd utover materialismen. De har gjennomlevd Gudløsheten og har for lengst mistet "troen".
- 1987 Den av Kristi bebudede "talsmannen den hellige ånd" som skulle gi verden frelse, er nettopp livets høyeste viten, allvisdommen. Men for 2000 år siden forlangte man slett ikke intelligensbetonede utredninger, man nøyde seg med autoritetstro - eller dogmer.
- 1988 Til slutt blir åndsvitenskapen og den herav utløste væremåte til "C-viten" eller automatfunksjon. Dvs. det oppstår egne center i hjernen som talentkjerner, og disse befester seg likeledes i skjebneelementet i overbevissthets. Disse overtar etter hvert styringen av de evner hvortil de er utviklet. Slik frigjøres vesenets dagsbevisste vilje til å gjøre andre ting. Når vesenet når tilstanden å få den åndelige vitenskaps visdom til automatfunksjoner, får det tilgang til "det aller helligste" via den store fødsel - når polene er jevnbyrdige og balanserte. Dette vesen er da en sann "konge" - slik som dette begrep engang innebar.
- 1989 Dagens kongeverd er kun en ruin - eller som et utvasket spor. Disse rent arvede embeter i fysisk forstand, er ofte besatte av primitive og selviske vesener, uten et snev av kosmisk forståelse. Andre konger er relativt humane, men noen særlig utviklet bevissthet har de sjelden.
- 1990 "Kongebevissthet" er en idealbevissthet for folket eller flokken. Dette er en bevissthet som er utrenset for alle de feil og derpåfølgende lidelser som allmennheten sliter med.
- 1991 I dag har ikke kongene noen oppdragende verdi for folket. Han har ingen utpreget fremtidsbevissthet eller "idealbevissthet". Han dikteres i dag av folket, eller av deres valgte styreorgan (storting). Han har ingen åndelig frihet, men har snarere blitt folkets slave - selv om han bor i sitt slott med

masse tjenerer.

- 1992 Framtidsmentaliteten er den *praktiserte* kristendom hvor man elsker sin neste som seg selv - uten tanke om gjengjeld. Hvor man overholder det 5.bud: "du skal ikke drepe. Og dette gjelder selvsagt ikke bare å ikke drepe mennesker, men alle levende vesener. Den meningsløse mordlyst som vi ser gjennom dagens kongeliges "jakt" på forsvarsløse dyr, står i grell kontrast til den virkelige kongeverdighet - som den fullkomne KONGE demonstrerte - KRISTUS. Når kongene av i dag er jegere og kjøttpisere, så representerer de i virkeligheten det gamle testamentes bloddryppende idealer eller Valhalls væremåter. Tror man verdensgjenløserne ville bli dyrket av millioner ev mennesker, dersom de hadde representert en så lav kongeverdighet som dagens konger? Er ikke deres kongeverdighet en opphøyet nestekjærlighet og åndelighet, som kan leve i årtusener etter deres død - selv om de bare ble kronet med tornekronen.
- 1993 Kristus var gjennom sin tornekroning med på å symbolisere kongemaktens begynnende oppløsning og undergang i menneskehetens historie. At Pilatus gav ham navnet "jødenes konge" skulle bli en dypere virkelighet enn han var klar over.
- 1994 Jødene var et folk som på den tiden var mer åndelig utviklede gjennom de lidelser som de hadde gått gjennom.
- 1995 Dette at jødene var "utvalgt" betydde at de var de første på Jorden som var nådd så langt i utviklingen at den fullkomne kosmiske bevissthet kunne fødes på Jorden.
- 1996 Den virkelige "konge" fødes ikke i slott. "Kongen" må vokse opp i primitive forhold og leve sammen med dyrene. Men "kongen" viser med sin væremåte at han står høyt hevet over allmennheten med deres verdslige konger.
- 1997 I Salomos tempel sto "paktens ark" som var beskyttet med elektrisitet. Men hva elektrisitet i virkeligheten er - det vet den materialistiske vitenskap slett ikke. Martinus sier her at elektrisitet er Jordens livskraft - altså en makrokosmisk livskraft.
- 1998 Elektrisitetens gåte er altså ikke en fysisk, men en psykisk løsning. Psykiske krefter er tanke- eller bevissthetskrefter. At den materielle vitenskap ikke kan forstå dette viser at den er kosmisk bevisstløs.
- 1999 Blant jødene fantes det som nevnt viten om hvordan man skulle få fram "guds kraft" eller elektrisitet. Denne gamle overleverte viten ble altså brukt til å beskytte det "allerhelligste" - PAKTENS ARK. Denne rommet gamle hemmelige kunnskaper og visdom.
- 2000 Det "allerhelligste" er også symbolet på kosmisk syn eller intuisjon - der Guddommens verden kan oppleves dagsbevisst. I Østens religioner finner vi anvisninger på metoder til å oppøve kunstige veier til denne bevissthet. Men at denne inntrengen i det "allerhelligste" er svært farlig for opphavet vet det slett ikke. Gjennom trening i "meditasjon" kan det plutselig komme nedslag

av meget sterke kosmiske energier, uten at den fysiske og psykiske kroppen er moden til å bære denne strøm i nervesystemet. Dette kan derved resultere i nervesammenbrudd og innleggelse på "sinnsykehus". Neste inkarnasjon kan også lide under skader fra slike kunstige forsøk på tilgang til de høyeste energier.

- 2001 De høye kosmiske krefter representerer de aller høyeste bevissthetslag - de høyeste tankearter og derved den høyeste viten i universet. Dette Guddommelige kunnskapsocan uttrykkes i bibelen som "den hellige ånd". Dette "ocean" vibrerer med en særlig bølgelengde, og kan oppfattes av en hjerne som blir innstilt på denne bølgelengden.
- 2002 Den Guddommelige Verden kunne aldri bli noen absolutt kjærlighetssfære dersom ukjærlige og primitive mennesker skulle ha tilgang til denne. Den ville da bli så forurenset av dyrementaliteten som hersker her på Jorden, at denne ville miste sin Guddommelighet. Men den er beskyttet mot dette gjennom at vesenet normalt slett ikke vil kunne beherske de nødvendige energier som "inngangsbillett".
- 2003 Kun en vei fører til kosmisk fødsel, og det er den totale utrensing av bevissthetens dyriske tendenser - eller det såkalte ONDE i bevisstheten. Men dette er jo ikke gjort på et øyeblikk som en annen viljesakt. Det er en lang øvingsprosess som ligger bak mentalitetsforandringer - som nødvendigvis må strekke seg over lang tid. Slik går prosessen sakte nok til at de latente områder i hjernen kan få tid til å åpnes eller forberedes.
- 2004 Dersom vesenet forsøker å få tilgang til denne høye/sterke energien på kunstig måte, kan det skje at nevnte kosmiske energier forårsaker stor skade. Vesenets forfengelighet kan videre føre til fantastisk storhetsvanvidd - ja, det kan faktisk mene at det er en stor mester eller verdensgjennløser. Totalt nervesammenbrudd kan bli resultatet.
- 2005 Det er ofte vesener med stor ærgjerrighet og forfengelighet som søker slike kunstige veier til innvielse - for på denne måten å kunne bli andre mennesker overlegne. Ofte finner vi disse som "ledere" for åndelige bevegelser. De vil gjerne bli klarsynte for derved å kunne spille en rolle eller slik å gjøre inntrykk på andre.
- 2006 Det er viktig å poengtere at veien til DEN STORE FØDSEL ikke har noen snarvei som "den smarte" kan benytte. Nei - alle må gjennom den samme (mengde) lidelse for å nå det samme resultatet.
- 2007 Man blir ikke et ferdig menneske gjennom en orden, en medalje som kan overrekkes e l. Det blir man kun ved å praktisere dette "å heller gi enn ta" - "heller å tjene enn å la seg tjene". Dvs. å praktisere nestekjærlighetsloven fra sitt hjerte - i et ønske om å gjøre andre glade og lykkelige.
- 2008 Veien til lyset går kun ved å forandre væremåten fra selviskhet til uselviskhet. Kloster eller eneboertilværelsen kan dog ikke være uttrykk for ren uselviskhet. Sort magi er et eksempel på at det går an å overtrent nestekjærlighetsloven også med psykiske evner og energier. At en har

- psykiske evner, behøver derfor ikke bety at man har en høyt utviklet moral.
- 2009 Enhver som forsøker å vise menneskene en annen vei til freden og fullkommenheten enn gjennom dette å praktisere den absolutte nestekjærlighetens vei - hører med til de "falske profeter" som Kristus advarte menneskeheten mot.
- 2010 Men det finnes selvsagt mange som tyr til "hellig vrede" eller "rettferdig harme". Men alle disse viser veien til krigen og ikke til freden. Denne mistillit ovenfor nestekjærligheten leder til videre lemlestelse, ødeleggelse, død og undergang. Med denne lidelseserfaring i sinnet, åpnes det dog gradvis for en forståelse av nødvendigheten i nestekjærlighetsloven.
- 2011 Vesener som vil ha alle andre vesener til å rette seg etter deres ønsker, uten en forståelse av åndelig vekst - er med på å skape indre og ytre kriger og konflikter hvor de enn viser seg.
- 2012 Sådanne intolerante vesener vil da også skjebnemessig inkarnere i uferdige soner av kloden - der de kan undervises av LIVET SELV. De vil etter hvert forstå at de ikke handler og lever i kontakt med nestekjærlighetsloven - som går på å elske sin neste som seg selv.
- 2013 Mange "falske profeter" vil i deres forvillelse forsøke å lokke "søkeren" med i sin forening eller sekt - hvor denne f.eks. skal meditere seg frem til Guddommelig kunnskap og innsikt. Sektens leder vil kanskje i materiell henseende kanskje kunne imponere med høy akademisk utdanning etc. - men alt av den slags vil bli gjennomskuet av det modne vesen som søker SANNHETEN.
- 2014 Riktig brukt - dvs. i uselvskhetens tjeneste - er bønningen en sterk støtte og hjelp på veien mot lyset.
- 2015 Bønningen er en nedlagt funksjon i alle levende vesener. Denne telepatiske kontakt med det øvrige univers eller Guddommen, er en nødvendig funksjon på veien mot lyset. I dyrets angstskrik ser vi de første rop om hjelp mot omverdenen.
- 2016 Også mennesket vil utløse en slik automatisk bønn om hjelp når det kommer i virkelig livstruende situasjoner - som da kommer plutselig. Kommer livsfare mer gradvis, vil det formulere en bønn om hjelp, selv om det ikke tror på noen Guddom.
- 2017 Bønnens prinsipp er altså ikke oppfunnet av mennesker, og tilknytningen til Guddommen er ingen ensidig viljesakt, men en organisk funksjon.
- 2018 Ethvert levende vesen er mikrovesen eller -organ i et makrovesen. Uten at vi vet det så står vi i et avhengighetsforhold mellom vårt "Jeg" og makrovesenets "Jeg".
- 2019 Når vi føler smerte i et organ så betyr det at mikrovesnene i dette organ føler ubehag og smerte og roper på hjelp. Når makrovesenet oppfatter disse "rop", vil det føle det tilsvarende. Det vet ikke at det samtidig som det bøter på årsakene også hjelper mengder av mikrovesener i organismen.
- 2020 Slik blir vi et forsyn for vår organismes milliarder av mikrovesener.

Dersom vi ødelegger de normale livsbetingelser for våre mikrovesener, så bringer vi hele vår organisme til undergang. Vi har altså ansvaret for å beskytte våre mikrovesener. Men vi kan dog ikke selv vente å bli beskyttet av vårt forsyn i en større grad enn vi selv beskytter våre mikroindivider. Også her gjelder det at "som du sår skal du høste".

2021 Som kjent består legemet av forskjellige typer av levende vesener. Deres dagsbevissthet på det fysiske plan varierer da også fra sovende til høyst våkne. I mineralmaterien - f.eks. håret - finner vi således "sovende" vesener, dvs. mineralmaterien har overhodet ingen bevissthet på det fysiske plan.

2022 En bestemt vesensorganisasjon vi kaller for hjerne- og nervesystemet består av fysiske og psykiske vesener som rapporterer mikroveseners opplevelse av smerte eller velvære. Disse meddelelser går til makrojeg-ets fysiske kommandosentral - dvs. den fysiske hjerne. Her "utskilles" det psykiske (åndelige) budskap via åndelige nerveceller som igjen går til den psykiske hjerne i det åndelige legeme.

2023 Men også mikrovesenene må ha en organisme å oppleve livet gjennom. Og denne "mikro-organisme" må selvsagt også bestå av levende mikrovesener osv. nedover i mikrokosmos. Alle levende vesener befinner seg således i et kosmisk beskytterprinsipp. Det er samtidig et Forsyn og tilsvarende beskyttet av et omgivende Forsyn.

2024 Det er en livsbetingelse for makrovesenet å skape glimrende sunde og normale livsvilkår for dets mikrovesener. For i samme grad som det undergraver mikroindividenes livsforhold, så ødelegger det sin egen livsopplevelse og lykke.

2025 Absolutt alle levende vesener er underkastet et forsyns beskyttelsesprinsipp. Vi jordmennesker er derved beskyttet av vårt makrovesen - jordkloden - i samme grad som vi selv beskytter våre mikrovesener i vårt eget legeme.

2026 Vi må derved sørge for best mulige livsforhold for mikrovesenene. Ved å sørge for den nødvendige søvn og hvile, sunn mat og selvsagt unngå alkohol, nikotin, morfin, osv. Videre må vi lære å beherske tankeklimaet ved å unngå sinneutbrudd, hevntanker, løgnaktighet, baktalelseslyst og andre selviske tanker. Den sunne tanke-ernæring er alle uselviske tankearter.

2027 Vi er ovenfor vår organisme med på å bestemme sunnhet og velvære for milliarder av vesener i mikrokosmos. Det femte bud - du skal ikke drepe - kan godt overtres i vårt forhold til livet i vårt egen organisme.

2028 Det primære kosmos er selvsagt mellomkosmos - hvor vesenet vekselvirker med vesener som seg selv. Det blir bevisst i dette mellomkosmos lenge før det aner noe om livet i mikro- eller makrokosmos.

2029 Mennesket forstår lettest de skapelser som det selv er opphav til, mens det uendelige verdensrom forblir en gåte. Her står den materialistiske forsker med sine måleapparater totalt uvitende. Han er som en analfabet som står ovenfor en stor bok, men uten å kunne lese den. Han kan dog veie den, måle

den, og bestemme papirkvaliteten, osv. - men selve bokens innhold forblir en gåte for ham.

2030 Evigheten kan dog ikke måles og forstås ut fra en materiell vitenskap som er begrenset til tid og rom. Men det er da heller ikke denne vitenskaps oppgave å avsløre livsmysteriet. Bak hver eneste fysiske detalj som derved er skapt, ligger det en planleggende tanke eller mening/hensikt med opphav hos et levende vesen.

2031 Folk flest kan forstå at dyr og planter *har liv*, mens de vil benekte at dette gjelder for mineral-materien, for hele kloder/planeter eller for soler og melkeveier på himmelhvelvet. Kun den åndelige innvidde kan se livsytringer i disse skapelser. Denne kan se selve ÅNDEN bak tingene. Dette er fremtidens forskningsfelt.

2032 "Kristi gjenkomst" er menneskenes egen personlige opplevelse av "den Store Fødsel". Etter denne opplevelse vil vesenet være "ett med faderen" - og vesener av denne kategori vil i fremtiden komme til å befolke denne planeten.

2033 Gjennom den store fødsel gjenoppdager vesenet at Guddommen finnes dypt inne i ham. Han ser at "alt er såre godt". Bevisst i sin overbevissthet kan vesenet her sanse selve evigheten.

2034 Når mennesket kun lever på tro og fantasiforestillinger, vil det snart kollidere med selve livet som i seg selv er 100% logisk og fullkomment. Denne lidelse resulterer at vesenet må lære å tenke rett, altså logisk. Men de gamle trosdogmer gir ingen veiledning som kan utredes og forstås for vitebegjærlige vesener. Disse søker kun viten og kjensgjerninger som dets intelligensevne kan tilfredsstillers av.

2035 I en viss epoke er vesenet ren materialist - hvor det kun lever på kald intelligens. Her fremmes brutalitet, inhumanitet. Her tror man Jorden er universets eneste bebodde klode. Livet styres av tilfeldigheter og moral er noe naivt. Ja - livet i store deler av verden i dag preges av denne mentalitet. Den kalde intelligens har medført at jungelloven eller alles krig mot alle er blitt leveregelen i menneskenes verden.

2036 Men når vesenet har gjort tilstrekkelig mange lidelses-erfaringer med basis i uvitenheten om de kosmiske lover, er det etter hvert igjen modent for kosmisk vitenskap. Og denne skal etter hvert omsettes til praktisk væremåte via B-viten (øving), og til slutt bli C-viten, automat-væremåte.

2037 "Guds Rike" utgjør et treenigt kosmos: mellomkosmos, mikrokosmos og makrokosmos. Mennesket kjenner kun delvis til mellomkosmos. At det er liv i de to øvrige kosmos vet vesenet enda ikke.

2038 Men når det får sine første kosmiske glimt av evigheten fasiter - kan det SE det som før måtte være mer eller mindre følelser og logiske slutninger.

2039 At Guddommen er allvitende og allestedsnærværende vil si at han er absolutt bevisst i så vel mikrokosmos, mellomkosmos og makrokosmos på samme tid.

- 2040 Men å være bevisst i alle størrelser på samme tid vil si å være hevet over selve størrelsene eller over mål- og vektfasittene.
- 2041 Alt av tids- og romdimensjonelle skapelser har begynnelse og avslutning, og kan derfor kun være identisk med forvandling eller bevegelse. Men bevegelsen kan i seg selv ikke være levende. Derfor er alle skapte ting i seg selv livløse.
- 2042 Men de skapte ting utfyller alle nyttige formål uten i seg selv å være levende. En organisme er også kun en kombinasjon av forskjellige bevegelsesarter. Utad er den bygget for å tjene et bestemt formål. Men formålets opphav kan da ikke være noe dødt eller livløst. At det ligger en logisk hensikt bak, belyser at formålet må være planlagt. Kun noe levende kan dog planlegge.
- 2043 Et hus eller ei jakke kan ikke være skyld i at de blir til glede og et gode for de levende vesener. De har ikke dannet seg selv. Det må være noe "annet" som har medvirket til dette som ikke er livløst. Dette er "Jeg'et". Selve dette er det som gir "liv" i materien.
- 2044 Dette element er også det faste punkt - opphavet til alle bevegelser og selv utenfor tid og rom. Dette jeg kan derfor aldri forandres, men vil alltid utgjøre "noe som er".
- 2045 Da hele universets struktur er planmessig organisert og derved til nytte og glede for alle levende vesener - kan det sies at "det er såre godt". De store skapelsesprosesser er således kulminerende kjærlighet. Slik kan det forsvares at Gud er allkjærlig.
- 2046 Guddommen er det evige eksisterende faste punkt bak alle universets bevegelses-manifestasjoner. Er toppunktet i viten, kjærlighet og makt.
- 2047 Nattens stjernehimmel er et slags forheng som skjuler selve livet. (vi ser utover i makrokosmos fra vårt utsiktspunkt i mellomkosmos et enormt tomrom, uten å vite at vi skuer gjennom et livsocean som tilsynelatende er usynlig. Med det rette, kosmiske syn, ser vi her uttallige verdener av forskjellig beskaffenhet. R.Ø.anm.)
- 2048 Selv om vitenskapen (astronomien) kan se millioner av stjerner og galaksesystemer, står de totalt utvitende om hva dette energi-ocean egentlig er. Uten tilgang til Intuisjons-energien kan de aldri fatte dette, eller få et blikk bak det materielle forheng. Kun ved å være i ett med Guddommens væremåte, kan vesenet se Altet fra Guds eget utsynspunkt. Hvor vesenet kan tenke Guddommens tanker etter, se selve planen og meningen. Men for å få tilgang til denne sfære eller tilstand, må man kunne praktisere nestekjærligheten i automatfunksjon. Den er terskelens vokter.
- 2049 Vi vil aldri finne noen løsning på livsmysteriet ad renmaterialistiske tankebaner. Enorme samlinger av stjernetåker, galakser gir ingen logiske fasiter. Hvorfor dette materie-system? Nei den fysiske verden er kun en av virkninger synlige snever ytre fasade på en bakenforliggende virkelighet.
- 2050 På samme måten som en bok utgjør to slags virkeligheter, avspeiler også

Verdens-Altet to slags virkeligheter. Boken har bestemt ytre mål, en særlige vekt, trykksverten er slik og slik, papiret er av en spesiell kvalitet. Men alt dette er jo egentlig det uinteressante ved en bok: det er det åndelige budskap, et dikt, et eventyr, en reiseskildring, vitenskapsutredning, el. lign - som jo er det interessante. Selve boken er kun et skapt objekt for å overføre det en vil formidle. Innholdet er det primære, det viktige - mens bokens ytre ramme er det sekundære - det uviktige. Begge realiteter ved boken utgjør en form for virkelighet.

- 2051 Det er en forutsetning å kunne lese for å tilegne seg en boks primære virkelighet. En analfabet får intet av ut av en bok, han ser kun det ytre, det sekundære. Om bokens primære virkelighet kan han kun få annenhåndsberetninger via andre.
- 2052 Universet eller Verdensaltet er i virkeligheten er eneste stor bok: "livets bok". Alle ytre foretelser her (planeter, soler, melkeveier, videre organismer for dyr, mennesker, planter og mineraler, osv.) - er bokens "tekst" - ytre foretelser, uten noen beskrivende plan i seg selv. Livets fasit blir "å lære å lese" selve det åndelige, livgivende "budskap" bak livets ytre foretelser.
- 2053 Allverdens vesener blir da å inndele i: 1. de som "kan lese" livets bok, dvs. de som har kosmisk bevissthet. 2: de som ikke kan lese i livets bok, dvs. alle kosmiske ubevisste vesener. Disse utgjør pr. i dag nesten alle jordens mennesker.
- 2054 Bokstaver er i selv og alene totalt intetsigende, men sammensatt med andre kan de danne en mening. Slik er altså alle livets detaljer, bokstaver i et "språk" eller tale, der en bakenforliggende virkelighet forteller. Denne virkelighet er selve "det levende" eller "Jeg'et" (x1) i verdensaltet, hvis sum utgjør selve Guddommens Jeg.
- 2055 Bak livets detaljer skjules selve livsmysteriets løsning. Den daglige materielle verdens synlige detaljer er kun ord, setninger - i en Guddommelig tale - i et overjordiske språk, som utløses av tanke, bevissthet og vilje - som igjen kulminerer i viten og kjærlighet.
- 2056 Plantene kan betraktes som ufødte fostre i moders liv. Dyrene er som nyfødte barn som enda handler på instinkt. Menneskene kan settes til pubertetsstadiet, der en mengde ytre og indre forandringer skjer. Her begynner vesenet å tenke selv, - tenke over ting utenfor det som tilhører selvoppholdelsesdriften. Her blir også forestillingene om høyere makter, vesener eller guder - opptatt i deres bevissthet.
- 2057 Men gudenes form, skikkelser og mentalitet blir sidestilt med deres egne egenskaper. Gudene blir gitt de samme svakheter og primitive væremåter som menneskene selv. De skaper her både Guddommen, samt motparten - djevelen - i sitt eget primitive bilde. Dette primitive guddomsbilde behersker jo fortsatt den største delen av klodens nåværende verdensreligioner.
- 2058 Men et slikt primitivt Guddomsbilde kan ikke fortsette å eksistere for all framtid. Vi ser da også at ved intelligensens utvikling, så forlater vesenet

troen på et ulogisk Guddomsbilde.

- 2059 Det frittenkende menneske gjennomskuer uretten i dogmer - der hvor det fortelles at vesenet blir dømt til evig fortapelse dersom det ikke døpes eller går gjennom andre rituelle handlinger.
- 2060 Men menneskelige evner læres ikke gjennom seremonier, og dette blir da også mer og mer klart for stadig nye mennesker som vokser i intelligens og rettferdighetssans.
- 2061 Alle bevegelser på det fysiske plan er tilkjennegivelser av en usynlig virkelighet. Selv for støvets bevegelser gjelder dette.
- 2062 Alle synlige virkninger på det fysiske plan er skapte (X3). Skaperen befinner seg utenfor tid og rom - selve "Jeg'et" som kun utgjør et opplevende center. Det "mellomliggende" bevissthetsfelt er skaper-evnen eller "X2" - som er "Jeg'ets" høyeste redskap.
- 2063 Med det kosmiske syn kan vi bak den fysiske virkelighet oppleve en større virkelighet, som er så strålende at livet i mørkezone ikke kan danne seg begrep om dette. Livet i denne lyssone er som et eventyr av kulminerende kjærlighet.
- 2064 "Den Hellige Ånd" er kosmisk bevissthet. Den er vitenskapen om den primære virkelighet, og dens tilknytning til den sekundære virkelighet. Det viktige for de kosmisk bevisstløse vesener er hurtigst mulig å lære seg å lese "livets tekst", og lære og FORSTÅ denne, dvs. å bli mottagelig for kosmisk bevissthet.
- 2065 Visdommen eller livets sannheter er ikke noe som skal fortsette å være noe man får via andre - altså gjennom bøker, foredrag etc. Visdommen vil på et tidspunkt oppleves som direkte SELVOPLEVELSER gjennom tilstanden "kosmisk bevissthet". Men de vanlige fysiske sanser kan ikke overbringe eller formidle denne opplevelse.
- 2066 Jordmenneskeheten er enda ikke moden nok til å lære seg livsmysteriets løsning ved egen hjelp. Det må derfor formidlere til. Denne oppgave har spesielt verdensgjeløserne.
- 2067 Historien kjenner mange vesener som har hatt denne ledende oppgave ovenfor menneskeheten. Profeter og verdensgjeløserne som skulle veilede de kosmisk uvitende mennesker i moral og væremåte. Ingen av disse trengte noen jordisk utdanning eller skole for å klare denne rettleidningsoppgave. De hadde naturlig adgang til livets fasiter i den bevisste kontroll av Intuisjons-energien, og dette gjorde dem mentalt suverene.
- 2068 Denne direkte opplevelse av sannheten, gjorde verdensgjeløserne - og særlig Kristus - istand til å oppleve "samliv" med Guddommen.
- 2069 Kristi væremåte var tilsynelatende uoppnåelig for de samtidige menneskene - slik at de mente det var absolutt umulig å kunne etterleve denne væremåten. Slik kom "nåden" og "syndsforlatelsen" inn. Ja - hele den kristendom som har utviklet seg fram til i dag, har basert seg på denne oppfattelsen - om at man kunne "kjøpe seg fri" via nattverdsritualer og anger.

- 2070 Men slik måtte det gå, da menneskene jo ikke kan forandre seg ved påbud alene. Heller ikke var de modne til å forstå en intellektuell forklaring av reinkarnasjon - og dermed måtte de styrke seg i troen på "syndenes forlatelse".
- 2071 Men dersom man ikke fikk føle resultatene/virkningene av sine handlinger ("synder") - kunne individet aldri lære noe. Visdom er konsekvenser av mørke erfaringer. En utelukkelse av mørke erfaringer ville da stenge veien for visdom for vesenet.
- 2072 For vesener i SalighetsRiket ble det en absolutt livsbetingelse å innvikle seg i materien - gjennom det såkalte "syndefallet". Slik kunne de lære seg å kjenne forskjell på godt og ondt - lære seg å tenke logisk.
- 2073 Den gjeldende kirkelige kristendoms budskap om at djevelen tar de fleste til helvete, mens de få resterende finner "nåde" - er det stadig færre som kan tro på. Derfor er behovet nå større enn noen gang før å kunne få en forklaring på de evige, åndelige prinsipper. Dette gjelder selvsagt kun for dem som virkelig SØKER etter slike logiske svar på de åndelige spørsmål. "Talsmannen den hellige ånd" ble sagt å skulle forklare hele sannheten - og dette begrepet er å betrakte som "en veileder i den høyeste viten" - den kosmiske vitenskap. "Hellig viten" er den absolutte sannhet om Guddommen.
- 2074 Den materielle virkelighet er som en slags tekst og tale, gjennom hvilken Guddommens bevissthet, viten og væremåte åpenbares. Selve den materielle virkeligheten er i seg selv ikke levende, men kun et *uttrykksmiddel* for dette levende. Slik blir den en SEKUNDÆR virkelighet - mens selve "det levende" - X1- blir den primære virkeligheten ved det levende vesen.
- 2075 Livstemplets "hellige" er symbolikk for den fysiske verdens detaljer og skapelser - mens det "aller helligste" symboliserer den primære virkeligheten - livsmysteriets løsning, og hele den psykiske verden. "Forgården" er et område der hvor plante- og dyrebevisstheten eksisterer. Men der mennesket oppdager en ny virkelighet bak den fysiske verden, finner vi altså "det hellige".
- 2076 Når vesenet etter hvert gjennom lidelsens virkninger har fått visdommen inn i sin bevissthet og blitt til "mennesket i Guds bilde etter hans lignelse" - er det et ferdig vesen. Da har det kosmisk bevissthet eller kristus-bevissthet. Da kan det oppleve dagsbevisst to former for virkelighet, den mentale eller overfysiske - samt den fysiske.
- 2077 Her i livstemplets "aller-helligste" kan vesenet åpne "paktens ark" - dvs. få tilgang til Guddommelig viten. Her kan vesenet selv se at "alt er såre godt" - at alt er kulminerende kjærlighet. Det kan få oppleve de veldige lysoceaner - dette visdommens, kunstens, skjønnhetens og kjærlighetens domene.
- 2078 Vi kjenner verdensaltet som mikro-, mellom- og makrokosmos. Så vel mikrokosmos og makrokosmos utgjør "stjernetåker". Forskjellen er kun perspektivisk. Mikrokosmos oppfatter vi dog kun som "stoff" - da vi ikke har evne eller perspektiver til å se dette som "solsystemer" i et stjernesystem osv.

Atomene er jo et mikrokosmisk solsystem.

- 2079 Hele den fysiske verden er en verden av permanent forvandling - dette gjelder også for vår egen organisme. Vårt mellom-kosmos utgjøres altså av de former og ting vi selv skaper, samt det som naturen frembringer på Jorden. Hele vårt daglige livs opplevelser foregår i dette mellomkosmos.
- 2080 Hele naturen med alle dens mekanismer og livsfunksjoner er slett ingen døde, tilfeldige krefters spill. Ved å kunne se med det kosmiske syn, blir naturen utgjørende en levende, pulserende enhet - sammensatt av en uendelighet av levende vesener.
- 2081 Men å betrakte mellomkosmos eller "himmelrikes port" - er ikke det virkelige syn av "himmelrikes rike", eller livsmysteriets løsning.
- 2082 Det synlige verdensalt er som livets store bok - hvis usynlige innhold er åpenbaringen av den evige sannhet. Det er altså det usynlige - bakenforliggende liv - som er selve livsmysteriets løsning.
- 2083 Så lenge årsaken og opphavet til en skapt foreteelse ikke er opplevd eller erkjent - vil nevnte ting stadig være mystikk - noe uoppklart. Derfor vil verdensaltet og de levende veseners eksistens også være mystikk - hvilket igjen skaper andre feilaktige forestillinger.
- 2084 Slik sett kan den materialistiske vitenskapsmann kun erkjenne bevegelsen og stoffet kom kun værende tilfeldige ting - ut fra hvilke de levende vesener er resultater. Han ser kun døde krefter i alt, og tror seg selv værende identisk med en tilfeldig kombinasjon av stoffer - som da tilfeldig "gir" ham opplevelsessevnen.
- 2085 Denne vitenskapsmann tror derved at naturens geniale skapelser er skapt av tilfeldigheter, mens menneskenes egne - ofte primitive - skapelser er skapt av et tenkende, levende opphav.
- 2086 Vi vet at et møbel ikke kun er laget for å måles og veies - men derimot for å tjene eller oppfylle et **formål**. Det er kun et uttrykk for **forutgående tenkning**. Møbler f.eks. - skaper seg ikke selv.
- 2087 Absolutt alle av naturens skapelses-prosesser ender alltid opp i en slutfasitt som viser at de er til glede og velsignelse for levende vesener. Denne kjærlighets-erklæring gjør da et Forsyns eller en Guddoms eksistens til kjensgjerning. Denne Guddoms bevissthet er altså "det aller helligste".

Videre her skal det beskrives hvordan en sammensmeltning med den "ALLMEKTIGE FADERS MENTALITET" OPPLEVES: Først oppleves et umåtelig tomrom. Alt annet er vekke - ja selv vår kropp. Her er ingen bevegelse eller detaljer. Ingen skapelse eller forvandling - og derved heller intet rom eller noen tid. Men rommet markeres allikevel ved å være gjennomstrålt av et gigantisk lysocean av gullets farge. Hele rommet gjennombrytes av lysende gulltråder - og intet annet eksisterer her. Det eksisterer kun en eneste følelse -

dette å være "ett med Guddommen".

2088 I dette gullets lyshav overfører "den evige fader" selve udødelighets-opplevelsen og den kosmiske bevissthet til "sin hjemkomne sønn". I rommet høres en stemme som hjemønser den "hjemkomne sønn" med denne himmelske gave. Og ellers følger her "faderens tale" til denne "hjemkomne sønn" - se LIVETS BOG for å lese denne - og denne går videre fram til stk 2092.

2089 Den Guddommelige Tale fortsetter

2090 Den Guddommelige Tale fortsetter

2091 Den Guddommelige Tale fortsetter

2092 Den Guddommelige Tale fortsetter

2093 I dette "de gyldne tråders tomrom" var gudesønnen utenfor formenes og de skapte tings verden. Disse "gulltråder" eksisterte, men var slett ikke ham selv. De GYLDNE TRÅDER var Guddommens "evige ånd over vannene" - dvs. selve Guddommens overbevissthet. "Vannene" representerer den fysiske og den psykiske verden. "Over" denne verden eksisterer kun uendeligheten og evigheten - som i sansenes verden måtte utgjøre et absolutt intet. Dette "intet" er "Jeg'ets" område - dvs. der den absolutte stillhet hersker. "Jeg'et" er derfor også absolutt hevet over enhver form for direkte synliggjøring eller manifestasjon.

2094 Uendeligheten og evigheten er "noe" i oss som aldri har begynt og aldri kan opphøre å eksistere. Dette "noe" er allestedsnærværende. Også i det skaptes område eksisterer uendeligheten. Ingen "ting" er så liten at den ikke kan deles i to. ingen tidsenhet er så kort at den likeledes ikke kan deles. Dvs. tid og rom er evighet og uendelighet.

2095 Alle "størrelser" i tid og rom er tanke-størrelser - dvs. tenkte foretelser. Alle bevegelser er uttrykk for et levende vesens manifestasjoner, eller ønsker, lengsler. -Alt i universet er i bevegelse når det dreier seg om "det skapte - X3". Bevegelse resulterer igjen i forvandling - dvs. intet er i absolutt ro eller stillstand i den materielle verden.

2096 Bevegelse framtrer i en mengde forskjellige varianter: farger, lys, osv. Varme og kulde er også likeledes forskjellige former for bevegelse. At tanker eller psykiske tilstander også representerer bestemte bevegelser eller vibrasjoner er også en kjensgjerning. Tenk på sorg og glede, begjær og lengsler, depresjon og livslyst, hat og misunnelse, sympati og antipati, osv.

2097 "Skapelse" er bevegelses-forandring. Disse forandringer har begynnelse og avslutning. Derved "oppstår" tid. Skapelse skal skje et sted. Slik "oppstår" rom.

2098 "De gyldne tråders" område er overgangen mellom det sanseliges (det skaptes - verden, og "Jeg'ets" domene - som utgjør absolutt stillhet. Dette område består av den bærende energi som vi kaller for "moder-energien".

2099 DE GYLDNE TRÅDER er moderenergiens passasje gjennom grenseområdet mellom det manifesterte og det umanifesterte. Den utgjør den

høyeste form for sansning av vesenets evige struktur. Over denne grense eksisterer kun det usynlige "Jeg'et". Fra denne livets høyeste "trone" - avsendes alle energier mot den materielle verden - og mottas likeledes som virkninger basert på egne utsendte energier. **Dette er derved den høyeste form for synliggjørelse av vår uforanderlige og høyeste eksistens - som værende evighetsvesener.** Hele livsopplevelsen i den fysiske verden blir en oppbygning og nedbrytning. Vi bygger opp fysiske legemer ("universer") - opplever skjebnen her igjennom, og diskarnerer. Legemet brytes ned og frigjør materien. Overbevisstheten overlever dog all reinkarnasjon, og hevet over denne legemsskifning utgjør den vesenets høyeste struktur, sammen med selve "Jeg'et".

- 2100 Vårt jeg er forbundet med noe som kun er delvis manifestert, her i området hvor de gyldne gulltråder "nærmer seg Jeg'ets domene." Moderenergien danner her "en bro" mellom Jeg'ets suverene umanifestasjon, og inn i den skapte verden. I denne overbevissthet finnes også vårt skjebneelement, med de tilknyttede talentkjerner. Og fra samme overbevissthet dannes også underbevisstheten med dens skapte organismer - den fysiske så vel som de psykiske. Gjennom disse får vesenet oppleve dags- og nattbevisstheten i den tids- og romdimensjonelle verden. "Liv og død" er kun produkter av vår skapelse. (merk at dette stk i LB er en fortsettelse av "den guddommelige tale" til gudesønnen).
- 2101 Stjernetåken med dens myriader av lysende partikler, er i både mikro-, mellom- og makrokosmos utgjørende kraftcentre - igjennom hvilke Guddommen "innblåser livets ånde" i all fysisk materie (symb. Med "vandene")
- 2102 Videre viser Guddommen her sin sønn at de veldige "solbyer" består av soler med kretsende "solbyer" - som igjen består av soler med kretsende planeter - som igjen er underkastet kretsløpet av lys og mørke - dvs. døgnkretsløpet. Han viser at alt lys er kraft, og at all kraft er organisert og utløses etter logiske hensikter der kraftens opphav kan handle logisk, dvs. nestekjærlig. Logisk kraftstyrelse er igjen skapelse.
- 2103 Absolutt alle menneskelige frembringelser på det materielle plan er resultater av tanker/tankebilder. Derfor er alt hva som eksisterer innenfor den menneskelige skapeområde på det fysiske plan en fantastisk avsløring av et annet tilværelsesplans eksistens. Dette tilværelsesplan er en ren tankeverden, hvor alt er tanke og bevissthet. **** Guddommens JEG er summen av alle levende veseners JEG'ER. Slik blir alle levende individers liv også Guddommens liv. Han er i alle vesener og de er "i ham". Samtidig er hvert vesen garantert evig individualitet. "Familieskapet" med Guddommen er derved en evig forbindelse. Alle levende vesener er som lyspunkter i Guddommens evige, altbeherskende stråleglorie.
- 2104 Her i dette stk fortsetter "den guddommelige tale". Bl.a. ...der hvor naturens skapelse IKKE synes å være til glede og velsignelse for levende

vesener er den ikke ferdig. Det er det modne, velsmakende stadium som er slutfasitten på en hvilken som helst av naturens skapelser.

2105 *"...absolutt alle levende vesener i verdensaltet skal hver især få oppleve løsningen på alt livs mysterium sammen med meg i livstempelets Allerhelligste."*

2106 På tankemateriens eget plan er alle tanker synlige. Derfor er det ikke nødvendig med snakk og lyd der. Der kan vesenets egne tanker stå fram som fantastiske bilder i strålende farger.

2107 Guddommen forklarer i dette stykke den kosmiske innvidde om jordens skapelses-epoker - fra å være en glødende kule av grunnstoffer, til å bli et sted der hvor det kunne inkarnere planter, eller "adam-vesener" - dvs. topolige vesener.

2108 Her fortsetter "den Guddommelige tale": ".....en "spiral" er kulminasjonen av lys og kulminasjonen av mørke".

2109 "...alle bevissthetstilstander er kun midlertidige - ingen kan være evig. Derfor er oppholdet i lyssonen også midlertidig. Dvs. man kan være der så lenge man ønsker - så lenge den føles behagelig. Den kan dog kun markeres i kraft av dens motsetning - nemlig mørkesonen. Kun opplevelsen av mørkesonen som realistisk dagsbevisst erfaring kan avføde visdommen, som blir den absolutte livsfundament for en kommende livslykke.

2110 Her fortsetter Den Guddommelige Tale

2111 Livsopplevelsen minsteutfoldelse skjer i SalighetsRiket - hvor denne kun er virkelig i den indre verden. Livsopplevelsen i den ytre verden er her søvn. Hele mineralriket er en slik ytre søvn-verden, hvor vesenene kun opplever i sin indre verden.

2112 Vesenes opplevelse av de to store kontraster lys og mørke, selve livets fundament, reguleres av vesenets polstruktur. Dvs. den maskuline og feminine pols forhold. Det er den begynnende feminine pol i mannen og tilsvarende maskuline pol i kvinnen som er setet for deres åndelige eller humane utvikling og den herav følgende degenerasjon av den dyriske natur i deres mentalitet. En begynnende kosmisk bevissthet betinger en 100% utviklet dobbeltpolhet. Men denne evne kan en iakta mikrokosmos som værende "like stort" som makrokosmos - da en da "ser" at de begge er uendelige.

2113 Ved den kosmiske bevissthets hjelp kan vi reise inn i mikrokosmos og se at det er liv overalt, og at en absolutt død således vil være en umulighet.

2114 Her beskrives en reise inn i mikrokosmos - hvor Faderen tar den nyinnvidde sønn inn i "sønnens" eget mikrokosmos - hvor "sønnens atomsystemer" blir konkrete solsystemer av "enorme" dimensjoner. Her åpenbares en "ny stjernehimmel" med sine stjernebilder og planeter - sett fra et særlig elektron.

2115 Disse mikrokosmiske verdener er fra de mellomkosmiske perspektiver tilsynelatende kun "materie" - dvs. kjemiske stoffer, med et særlig

reaksjonsmønster. Det er dette materiehav som den materialistiske vitenskap forsøker å finne livsmysteriets løsning i. Dette mikrokosmos er jo millioner ganger mindre enn det univers-system som vi ser på som vårt "univers" i astronomisk sammenheng.

2116 Hvert enkelt menneske på denne jord er i seg selv intet mindre enn et forsyn for et ufattelig enormt univers befolket med milliarder - ja, en uendelighet av levende vesener. Alle sykdommer, dvs. disharmonier - i dette univers har sin rot i at opphavet til organismen (altså "makrojeget") ikke behersker en absolutt logisk/nestekjærlig væremåte ovenfor mikrokosmos. Derfor vil vesenet på et slikt uvitende stadium underminere sin organisme. Dette skjer med en feilaktig føde, giftstoffer (rusmidler) og dessuten ved å benytte dødbringende, negative tankefunksjoner.

2117 Kun Verdensgjeløserne og de tilsvarende høyt utviklede og innvidde vesener kan lide "frivillig" for å hjelpe andre. Når en frivillig kan sette sitt eget liv og helse til å redde andre, praktiseres nestekjærlighetsloven - som påbyr "å elske sin neste som seg selv". I slike situasjoner er det derved mer nestekjærlig å la mikrokosmos lide og lemlestes enn å ikke gjøre noe for å redde et medvesen.

2118 I det riktige menneskerike og enda høyere er det slett ikke vanligvis nødvendig å måtte ofre livet for derved å kunne redde andre. Disse situasjoner eksisterer kun der vesenet etter ønske lar seg fødes eller inkarnere på lave, primitive og dyriske livsplan - der det drepende prinsipp er altgjeldende. Dette gjelder derved kun for verdensgjeløserne og tilsvarende lærere, førere av menneskeheten.

2119 Ingen notater gjort her

2120 På et visst stadium i dyreriket hvor intelligensen har fått et tilstrekkelig innpass og samtidig - humaniteten - er begynt å vokse på basis av erfarte lidelser - kan vesenets vei mot lyset forkortes ved at det ledes på riktig måte av særlig utdannede vesener fra høyere livsplan. Disse verdensgjeløserne må da inkarnere i et eksisterende "karma-miljø" - delvis på basis av foreldrenes uferdig organismer. En slik organisme vil dessuten belastes sterkt psykisk av de høye/sterke energier som den kosmiske bevissthet fører med seg. Det kosmisk bevisste vesen som frivillig har inkarnert i denne hensikt - er selvsagt absolutt innforstått med den risiko for sykdom som han vil kunne utsettes for. Men den evt sykdom vil aldri bli den karma eller lidelse som den uinnvidde ville oppleve.

2121 Ved siden av legemlige belastninger, må selvsagt også verdensgjeløserne kjempe med omverdenens misforståelser, hån, baktalelse og intoleranse. Dette fra både de eksisterende dogmatiske, religiøse autoriteter og fra den materialistiske kritikere. Dette finnes dog alltid i disse verdenslæreres nærhet, mennesker som forstår viktigheten av deres misjon og derfor bidrar med bl.a. økonomisk understøttelse og hjelp. Uten denne kjærlighet kunne hjelpen fra de overliggende plan eller verdener ikke få noen bærekraft til å

slå rot. En hjelp som for hjelperen slett ikke er noen lett oppgave, men hvor han må være beredt til å ofre hele sitt "liv" eller legeme. Kun kraften i virkelig kjærlighet, kan få verdensgjenløserne til dette der det kreves.

- 2122 Naturens reaksjonsmønstre er lik for ALLE. Derfor må de innvidde verdenlærere også leve med de "primitive" naturkrefter som sliter på legemet her i den fysiske verden. Men de vet i kraft av sin visdom at denne verden og dens vesener slett ikke kan være annerledes enn de er i øyeblikket. De vet at det kun er livserfaring - dyrebar ervervet gjennom lang tid, gjennom mange liv - som kan omforme denne uvitenhet til visdom. Derfor kan de tilgi dem som hater dem, forfølger og skader dem.
- 2123 De religiøse autoriteter som er meget fastbundet i foreldede religiøse dogmer blir "de siste" til å forstå eller akseptere den lære som Guddommen åpenbarer gjennom sitt sendebud. Intolerante ovenfor sistnevnte, er også de avsporede, selvopphøyde vesener, som selv mener de verdensgjenløser og uunnværlige i verden. Dette er "de falske profeter" som Jesus advarte imot. Disse er dog selvsagt ikke modne til å ville ofre sitt eget liv å hjelpe sin neste. Kun den som dagsbevisst kjenner udødeligheten kan gjøre dette.
- 2124 Gjennom sin væremåte og sin ikke-(vold)-motstand mot å la seg korsfeste, demonstrerte Kristus at det han snakket om ikke kun var teori eller fantasi, men en levende virkelighet gjennom eksemplets makt.
- 2125 Her fremgår det et Jesu "selvofrelse" eller lidelse ble et sådant lyseksempel for ettertiden, at millioner av mennesker "ble spart" for krig og lemlestelse. Dette ved at de i tro og bønn kunne klare å unngå mer lidelse "enn nødvendig" for å lære kjærlighetsloven i praksis, nemlig dette å elske sin neste som seg selv.
- 2126 Virkelig kjærlighet er heller å lide selv enn at andre skal lide. Det er denne mentalitet som ligger bak ved individets befrielse fra mørket, og videre ledning mot innvielsen - DEN STORE FØDSEL. I de høyere verdener (fra Det Riktige Menneskeriket og videre) er livet en lysende atmosfære som ikke formørkes av noen form for skygger, mentalt sett. Det er kun i siste del av dyreriket at det mentale mørket er absolutt kulminerende. For at lyset skal kunne trenge inn her må et vesen av "lysriket" inkarnere og slik tenne de første spede lys.
- 2127 Den Guddommelige Tale fortsetter.
- 2128 Absolutt alle mørke handlinger medfører at vesenet selv undervises og "innvies" i mørket gjennom karmaloven eller skjebnens speil. Hele den daglige opplevelse er et naturens speilbilde av vesenet selv. Ingen påvirkning eller energi kan vesenet oppleve uten at det dypest sett selv er årsaken eller opphavet. At man således høster som man har sådd er en absolutt kjensgjerning og en nødvendighet. Denne lov er selv universets- eller Guddommens lov om evig rettferdighet. Alle de lidelser, sorger, bekymringer og problemer som vesenet har skapt i sin nestes liv og tilværelse må det uunngåelig selv oppleve.

- 2129 For at en evig livsopplevelse overhodet kan eksistere må denne betinge at de to store energikontraster - lyset og mørket - kan komme til utfoldelse. All kunnskap, all viten, all sansning - beror utelukkende på forholdet mellom kontraster. Hvis individet ikke fikk adgang til å gjøre feiltagelser, ville det aldri kunne skaffe seg viten. "Kunnskapens Tre" er i virkeligheten "livets tre". Dette tres frukt skulle lære mennesket å kjenne forskjell på "godt og ondt". Mennesket må dog leve med "det onde" inntil det lærer at "det onde" er dets egen skyld, eller uvitenhetens virkninger. Man må derfor lære å tilgi dem som blir redskaper for "det ondes" tilbakeføring til opphavet - de som oppleves som ubehagelige og "onde".
- 2130 Den Store Fødsels første grad er "den mellomkosmiske innvielse". Denne dreier seg om å fullkommengjøre menneskets forhold til med-menneskene. Det annet avsnitt dreier seg om forholdet til mikrokosmos.
- 2131 Overholdelsen av budet om ikke å drepe (...slå i hjel) er en forutsetning for den totale opplevelse av "den store fødsel" (den kosmiske innvielse). Og dette gjelder selvsagt ikke bare som et påbud om ikke å drepe mennesker. Det gjelder likeså livet i mikrokosmos og i hele det øvrige mellomkosmos. Men her som ellers gjelder det at intet vesen kan handle ut fra en viten eller begavelse som det ikke eier eller har. Men virkningene hindres dog ikke av uvitenhet - i så fall kunne en utvikling ikke finne sted. Livet blir derved en vandring i en permanent kamp på liv og død. Vi ser det utpreget i jungelen, men også i menneskenes "intelligens-jungel" styres av "den sterkestes rett". Det drepende prinsipp er mangfoldiggjort i menneskenes verden, men samme mennesker kan dog ikke unngå å møte en tilsvarende økende grad av virkninger eller karma. Derfor kulminerer uferdige menneskes liv og skjebne i Ragnarokk, "dommedag" og et mentalt og fysisk helvete.
- 2132 Gjennom drapsprinsippets meget ubehagelige virkninger, lærer etter hvert vesenet at det må overholde dette å ikke drepe - for selv å kunne oppleve et lidelsesfritt liv. Der vesenet ikke dreper - men der det GIR liv - og DER vil livet blomstre.
- 2133 Materialisten eller det uinnvidde menneske ser ikke legemene som mikrokosmiske universer eller levende verdensalter. Denne oppfatter det kun som en ansamling av kjemiske stoffer med kollektive reaksjons-former. Likeledes med legevitenenskapen - men tross dette så utfører denne en stor hjelp i lysets tjeneste.
- 2134 Sykdommene i legemet kan ikke fjernes eller unngås før man lærer å forstå sjelelivet i det kroppslige mikrokosmos, og forholdet til sitt eget sjels- eller tankeliv.
- 2135 Jeg'ets tanker, følelser og væremåte - påvirker i høy grad livet for de milliarder av levende mikrovesener som legemet er oppbygget av. Disse tanker blir faktisk naturkrefter i mikrokosmos.
- 2136 Selv tilsynelatende svært nestekjærlige mennesker kan iblant komme ut for store lidelser gjennom sykdommer i sitt legeme. Dette fordi de ikke har

- lært å praktisere nestekjærlighetsloven ovenfor sitt mikrokosmos eller levende verdensalt. Sykdommer er en form for "mellomkosmisk skjebne".
- 2137 Som forsyn for milliarder på milliarder av mikrovesner i sitt legeme har individet eller makro-jeg'et en guddoms makt i dette univers. Og utviklingen vil sørge for at vesenet blir bevisst i dette forhold og derved også praktisere nestekjærlighetsloven best mulig også i dette kosmos (mikrokosmos). Slik kan det etter hvert bli immun ovenfor organiske eller kroppslige sykdommer og lidelser.
- 2138 Livet i mikrokosmos er mystikk for folk flest. Her har de heller ingen rettledning fra de gamle verdensimpulser. Men med hjelp av åndsvitenskapen kan de levende vesener fra denne uvitenhetens sone nå begynne å få en teoretisk veiledning om livet i MIKRO-KOSMOS.
- 2139 Den absolutte overholdelse av nestekjærlighetsloven betinger at en kjenner de levende veseners eksistens. Dette er en gradvis oppvåkning i bevissthet. Først erkjennes medmenneskene og blir mål for nestekjærlighet. Deretter dyrene ellers, og plantene. Slik blir vi mottagelige for kosmiske glimt. Her kan vi i få sekunder oppleve vår egen udødelighet, oppleve det fullkomne verdensalts' struktur og at kjærligheten er universets grunntone. Dette glimt er virkninger av en begynnende intuisjonsevne. Det kan gå meget lang tid mellom hvert kosmisk glimt - vanligvis oppleves kun ett kosmisk glimt i ett enkelt Jordliv. Dette fordi det enda er rester av dyrisk natur i bevisstheten.(f.eks. talentkjerner som enda ikke er latente, og ikke oppløste). Når alle dyriske og selviske tendenser er fjernet fra bevisstheten vil vesenet oppleve den organiske innvielse - DEN STORE FØDSEL. Det kosmiske glimt alene gir en fasit men er ikke istand til å gi noen dypere forklaring. Derfor hadde fortidens profeter (med unntak av Kristus) ingen større innvielse enn kosmiske glimt.
- 2140 Med hensyn på den kosmiske bevissthet, er denne tilstand "beskyttet" via prinsippet via prinsippet om "terskelens voktere" som er de uferdige bevissthetssider hos vesenet. Uferdig fordi vesenet enda mangler kunnskap og erfaring. Dette felt av uvitenhet kan f.eks. gjelde forståelsen av mikrokosmos velbehag eller ubehag.
- 2141 Alt "stoff" gjennomtrenges av ånd. Graden av denne vekselvirkning i materien tilsier graden av stoffets "liv". Alt stoff er derved i større eller mindre grad levende. Samme stoff er alltid enten i oppbygging eller i nedbryting, som ledd i en logisk skapelse.
- 2142 "Det levende" i materien består av stråleformig(bølge-) materie. Denne er ikke sansebar for de fysiske sansene, men absolutt sansebar med de åndelige sanser.
- 2143 Ånd er psykisk materie, som igjen gjennomtrenger den fysiske materie som kraft. Denne krafts tilstedeværelse bevirker igjen stoffets reaksjonsevne. Den samme kraft er det vi tilfører vårt legeme via maten vi spiser. Denne kraft opprettholder alle legemets funksjoner - dvs. livsaktiviteter for

milliarder av levende vesener. En tilsvarende kraft opprettholder livsfunksjonene i makrokosmos. Alle "naturkrefter" på vår klode eksisterer på basis av en slik åndelig kraft som gjennomtrenger den fysiske materie.

2144 Elektriske, magnetiske krefter er *ikke* fysiske, men psykiske energier i sin innerste analyse. Mikro-, mellom- og makrokosmos gjennomstrømmes av hvert sitt tilsvarende elektrisk-psykiske kraftfelt (liv). Vi har da:

- Mikrokosmisk ånd
- Mellomkosmisk ånd og
- Makrokosmisk ånd (-eller elektrisitet).

2145 Makrokosmisk ånd er det vi kjenner som ELEKTRISITET. Den utgjør Jordens bevissthetskraft - dvs. en del av den psykiske struktur.

"ingen som helst bevegelses første årsak kan finnes, uten å utgjøre psykisk kraft eller ånds gjennomtrengning av den pågjeldende fysiske materie".

Sagt med andre ord:

Det er *det levende* som er den første årsak til bevegelse eller skapelsen.

Ingen bevegelse kan oppstå uten å være en virkning av *noe levendes* skapelses-evner.

2146 Logikk skapes ikke ut av intet. Tenkning kan kun eksistere som en egenskap ved det levende vesen. Alt som mennesket har overblikk over ved verdensaltet, så framtrer dette som logisk - dvs. det oppfyller fornuftige, meningsfulle formål. Uten å kunne innse dette, vil livet bli et tilfeldig kaos eller et mysterium.

2147 At elektrisitet ikke er en ren fysisk kraft, viste fortidens innvidde førere. De "så" i kraft av sin intuisjon at den utgjør **makrokosmisk ånd** - ved hvilken Jordkloden opprettholder sin fysiske eksistens som et levende vesen.

2148 Intet fysisk stoff kan være annet enn virkninger av stråleformig (åndelig) materie - som igjen er det samme som ånd eller psykisk kraft. Dvs. materie er virkninger (resultater) av en åndelig kraft som dirigerer og fortetter materien.

2149 Selve livet eller ånden i stoffet er en usynlig kraft, som bevirker stoffets særlige reaksjonsevne.

Alle materie kjenner vi som:

- Fast - fysisk synlig
- Flytende - fysisk synlig
- Luftformig - fysisk synlig
- Stråleformig - fysisk usynlig

2150 Når den psykiske kraft ikke lenger gjennomstrømmer et legeme eller kropp - er den "død". Dette som mangler er altså selve det levende ved vesenet: bevisstheten med tanker, vilje, talenter, følelser og kunnskap.

Selve materien i legemet er nøyaktig den samme som før døden, og derved ser vi at materien er absolutt sekundær. **Det levende** er det primære, selve den besettende kraft som gir liv til materien.

2151 Døden eksisterer således ikke i den form som de uvitende frykter- dvs. livsopphør. I alle menneskers indre lever sannheten om udødelighet, men den kan kun erkjennes absolutt gjennom de kosmiske glimt, og den senere kosmiske bevissthet.

2152 For vesener av mellomkosmos utgjør den "mellom-kosmiske elektrisitet" selve organismens drivkraft. I det fysiske legemet finner vi en mengde "spesialkonstruerte" organer som skal være formidlere mellom de høyere elektriske energier, og kroppens mange funksjoner - altså hjerne- og nervesystemet. På basis av sin geniale oppbygning, er organismen det mest fullkomne redskap for **fysisk** opplevelse og skapelse.

2153 Da det levende vesens fysiske organisme er et elektrisk anlegg, kan det også kortslutte. Videre kan hvert enkelt organ også kortsluttes lokalt. Dette kan føre til at hele organismen ikke fungerer, og dens funksjon kan opphøre. Vi kjenner dette som sykdommer - som altså egentlig utgjør mellomkosmiske elektriske kortslutninger.

2154 Ved siden av de enkelte organer, kan også organismens totale hovedstrøm bli kortsluttet. Er denne så omfattende at store deler av legemet ikke kan repareres, må organismen kasseres.

Det at et vesen "dør" vil altså si at dets organisme blir forlatt av det mellomkosmiske kraftfelt, som utgjør dens ånd. Den elektriske (levende) kraft eksisterer fortsatt, men kan ikke lenger fungere gjennom dette kortsluttede fysiske legeme. Derfor vil legemet oppløses, og gå over til ikke-animalsk materie (mineralmaterie).

2155 Selve det levende vesen (X1 + X2) eksisterer ikke på det fysiske plan! Det vil alltid befinne seg "bak" det fysiske, skapte plan.

2156 Det er derfor en feiltagelse å tro at det levende kan sanses som synlig. Kun virkningene av dette levendes skaperevner kan sanses på det fysiske (eller åndelige) plan. Selve "Jeg'et" har kun analysen at det er **noe** som opplever. **Noe** som finnes.

2157 Her påpeker Martinus at selve det levende vesen dvs. "Jeg'et", heller

ikke er selve den elektriske livskraft, men at dette "Jeg'et" består som et "noe" som er bak eller over denne mellomkosmiske elektriske kraft. "Jeg'et" er ingen kraft, men "noe" som dirigerer kreftene via sin skaperevne.

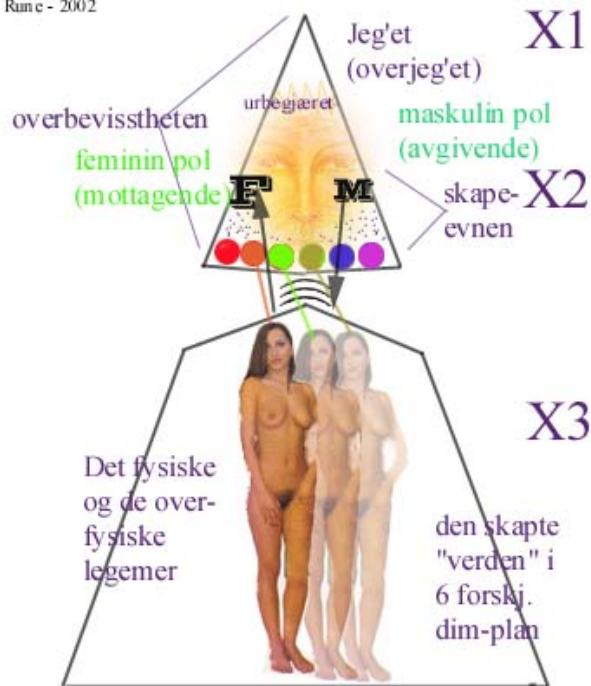
- 2158 Den her benevnte **mellomkosmiske kraft**, eksisterer på det psykiske plan også som "stoff" eller "materie". Det medium som man derved kan skape med. Alle fysiske skapelser er kun materialiserte kopier av psykiske skapelser på det åndelig plan.
- 2159 Dette psykiske "stoff" fra åndelige plan utgjør vår tankeverden eller bevissthet. Her skapes modellene for alt som finnes i den fysiske verden. Samtidig preger den ytre verden tilbake på den indre verden via sansene. Altså vil vi både selv danne psykiske tankemodeller, samtidig som den materielle verden vil påvirke vår skapelse via de inntrykk vi gjør med våre fysiske sanseorganer. Hele bevisstheten utgjøres av mellomkosmiske elektriske impulser.
- 2160 Det levende vesens bevissthet og livsopplevelse er i realiteten kun en permanent vekselvirkning mellom reaksjonene av dets indre verden og den ytre verden, og disses berøring med hverandre. Disse reaksjoner opplever vesenet gjennom sin psykiske (elektriske) - sansestruktur, som utgjørende sin tankeverden og bevissthet. I psyken "møtes" derved indre tankebilder (basert på tidligere livsopplevelser) og "ytre" påvirkningers tankebilder.
- 2161 Men både de innadgående og de utadgående elektriske tankeimpulser kan kortsluttes. Derved oppstår sinnssykdom og evt total åndssvakhet. Alle mentale forstyrrelser er derved mellomkosmiske kortslutninger av de elektriske impulser.

Avsporingene eller feilføringene av impulsene oppstår ved vanemessig feilaktig inngripen i impulsens livsviktige, normale, automatiske føring. Som eksempel av virkningene av overdreven bruk av alkohol, tobakk og eller usunn ernæring. Slik blir det unaturlige/skadelige begjær etter hvert til en hunger som må mettes.

- 2162 De unaturlige begjær kan ikke mettes på samme måten som de naturlige begjær. Alkoholikere er et eksempel her. Når mikrolivet er blitt tilvendte de unaturlige stoffer (livsbetingelser), gjør de iherdige "rop" om dette i stadig større mengder. Avsporingen er derved blitt en automatfunksjon, med tilhørende talentkjerner - og veien til avgrunnen er ikke her lang.
- 2163 Når de giftige nytelsesmidler er istand til å forandre et vesens væremåte, vilje og tankeføring, vil det si at samme midler vil innvirke på føringen av de mellomkosmiske kraftimpulser. Forstyrrelsen

- 2164 strekker seg derved langt inn i vesenets mellomkosmiske system. I skjebne-elementet er alle vesenets talenter og evner "oppbevart". Skjebne-elementet er igjen et psykisk organ i "overbevisstheten". Denne "overbevissthet" består av skjebneelementet og "Jeg'et".

Runer - 2002

MENNESKETS ÅNDELIGE OPPBYGNING

bildet viser en forenkling av symbolet over menneskets åndelige 3-deling. Skjebneelementet er her den nedre del av X2 der prikkene symboliserer talentkjerner knyttet til ALLE våre våkne og underbevisste evner og talenter. Merk da at dette er Runes tolkning og forenkling av symbolet, og DU bør selv lese Martinus sin egen symbolforklaring her, og DRA EGNE SLUTNINGER!

- 2165 Talentkjernene er små kraftsentere med et levende "jeg", som har tatt over opprettholdelsen av de opptrente bevissthetsanlegg (evner/talenter)- som makrovesenet har oppøvd. I disse talentkjerner finnes absolutt alle ferdigheter nedlagt. Så vel de vi ønsker og de som vi vil bli av med - f.eks. talentkjernen for sinne.
- 2166 En stadig øvelse eller gjentakelse av en særlig handling, utvikler et lite organcenter i forbindelse med den fysiske hjerne. I dette center inkarnerer et mikrovesens "Jeg" - som har som **livsbetingelse** de vibrasjoner som den pågjeldende handling utløser. Alle organer i legemet utgjør opplevelseskropper for mikrovesener i lavere utviklingsspiraler. Ja, hele vår organisme er et gigantisk inkarnasjonssenter for myriader av mikrovesener, på samme måten som vårt "univers" eller mikrovesen utgjør "bolig" for vår egen utvikling i vårt mellomkosmos.
- 2167 Der hvor det skapes betingelser for fysisk inkarnasjon av mikrovesener, vil disse inkarnere. Og dette skjer enten betingelsene er skapt på naturlig

- måte eller på kunstig måte.
- 2168 Intet fysisk vesen kan eksistere uten at dets organisme er bolig for mikrovesener. Dette er en absolutt konsekvens av evigheten.
- 2169 Alle talentkjerner vil "overleve" organismens død, da de lagres i skjebneelementet i overbevisstheten. I talentkjernen ligger konsentratet av en evne som er oppøvd i et eller flere liv.
- 2170 Det gamle uttrykk at "øvelse gjør mester" er en sannhet som har sin årsak i de talentkjerner som derved gradvis blir oppbygget, og som etter hvert kan styre/utføre "evnen" nesten uavhengig av makrovesenets vilje og konsentrasjon.
- 2171 Alle organer i kroppen er levende vesener som har overtatt "styringen" av den funksjon som det er oppøvd til. Slik frigjøres opphavsvesenets vilje til å kunne gjøre noe annet. Opprinnelig var det altså dagsbevisst vilje og konsentrasjon som fikk f.eks. hjertet til å fungere/arbeide. Tilsvarende med alle de øvrige organer. Gjennom millioner av år har vi således skapt vår evne til å bygge opp vår nåværende, kompliserte fysiske organisme, som nå fungerer helt av seg selv - uten at vi behøver å tenke på de enkelte funksjoners eksistens.
- 2172 Plantene dannes av frø og kjerner. Likeledes dannes de animalske organismer av "kjerner" - talentkjerner. Det er på basis av disse at reinkarnasjonen blir muligjort. De fysiske plantefrø må sees på som "kopier" av de åndelige talentkjerner som plantevesenet har tilegnet seg. Jeget (X1) - overbevisstheten - skjebneelementet og underbevisstheten danner til sammen "det levende" ved vesenet. Denne struktur er "uavhengig" av reinkarnasjonen.
- 2173 Elektrisiteten er alle andre krefters innerste analyse. (Makrovesenets livskraft). All bevegelse skyldes kraft. Kraft er igjen i sin innerste analyse mikrokosmisk, mellomkosmisk eller makrokosmisk elektrisitet. Også kraften fra en dieselmotor er forplantnings-virkninger av elektriske krefter. Slik sett blir hele verdensaltet et altomfattende elektrisk "apparat". Alt som foregår her har elektrisitet som innerste kraftkilde. Men da elektrisitet er det samme som ånd, ser vi her bekræftelsen på bibelens ord om kraften bak skapelsen: "Guds Ånd svedde over vannene".
- 2174 Fast - fysisk - materie er en reaksjon og balanse mellom tyngde-energi (ild) og følelses-energi (kulde).
- 2175 Disse to energier (tyngde/følelse) utgjør et innbyrdes motsetningsforhold. Tyngde-energien har utvidende virkning, mens følelsesenergien har en sammentrekkende virkning. De energiernes forbindelse vil medføre spenning eller kraft. Alle fysiske organer beveges vha denne kraft. Det spenningsforhold som tyngde og følelses-energien frembringer i vesenets psyke, er den kraft som fungerer i dets organisme. Vilje og tankekraften er resultater av dette

- spenningsforholdet mellom disse to energier.
- 2176 Tyngde- og følellesenergien dirigeres med de øvrige energier: instinkt, intelligens, intuisjon og hukommelse. Disse 4 sistnevnte energier utgjør individets opplevelsesområde, dets viten og begavelse, dets evne til å oppfatte og forstå.
- 2177 Vesenetets skjebne er en virkning av hvordan det behersker bevissthetsenergiene. - En virkning av spenningen mellom tyngde og følellesenergien. Beherskes ikke denne spenningen, blir livet en abnormitet.
- 2178 Hissighet er et resultat av at tyngdeenergien får overtak på følellesenergien. Legemet blir varmt, hett. Det kan gå så langt at energien resulterer i mellomkosmisk ild. Denne "ilds" virkninger er sår og betennelser i den fysiske organisme. Den mellomkosmiske ild kan også iakttas med høypsykiske sanser.
- 2179 Men det er grenser for hvor mye grunnenergiene (tyngde/følelse) kan frigjøres fra hverandre. De kan nemlig aldri helt framtre i renkultur. Kunne de helt separeres, ville spenningen eller kraften forsvinne. Uten kraft kunne energiene ikke kontrolleres og styres. Altså er forholdet og spenningen mellom følelse- og tyngdeenergien en evig realitet - som aldri har oppstått, men har bestått for alltid.
- 2180 Hele det kosmiske energispekter av de 6 grunn-energier består som en evig kombinasjon, uten noen gang å fremtre i renkultur. På denne kombinasjon av grunnenergiene består hele spiralkretsløpet - dvs. her fremtrer de i særskilte blandinger innenfor hvert "rike".
- 2181 De 6 grunnenergiers innbyrdes kombinasjon kan ikke oppløses totalt. De vil alltid eksistere i et visst forhold som skifter avhengig av vesenets vekst i kunnskap og erfaring. Tyngdeenergien som egentlig er en åndelig energi- fremtrer som ild eller som FYSISK MATERIE. Følelse i fysisk materie "blir" kulde. I menneskekroppen er det et balansepunkt eller "normaltemperatur" på 38 gr.C som er den normale grense for energienes kombinasjon. Over denne grense har vi "feber". Martinus: "Feber er en begynnende kortslutning av den kontakt, med hvilken vesenets mellomkosmiske, elektriske system er forbundet med det makrokosmiske, elektriske system - som opprettholder den fysiske organisme. Total kortslutning=døden.
- 2182 Den makrokosmiske varme og kulde (tyngde-følelse-) utgjør et overdimensjonert kraftområde for det mellomkosmiske plan. (*altså det er for varmt for menneskene på sola og for kalt i det frie v-rom som har en temp på minus 273gr.c - R.Ø.anm.*) Tilsvarende er forholdet mellom mikrokosmos og mellomkosmos. Verdensaltet utgjør et 3dimensjonert livssystem av hhv mikro, mellom- og makrokosmos. I alle disse tre kosmos oppleves livet med den samme detaljerikdom og virkelighet. Verdensaltet er både stort og smått og er LEVENDE OG TENKENDE,

- viljeførende og skapende.
- 2183 Elektrisitet er livets innerste livskraft. At vi oppfatter den som en fysisk død kraft forandrer ingenting. Den er altså en sjelelig- eller en bevissthetskraft.
- 2184 Mennesket vet at all fullkommen skapelse betinger at det kan tenke logisk. At det ikke kan SE naturens fullkomne skapelse som resultater av logikk og derved bevissthet, tanker og liv - er et direkte logikkbrudd i seg selv. Men i kraft av sin kosmiske bevisstløshet er menneskets oppfattelse naturlig.
- 2185 "Jeg'et" og overbevisstheten er for evig knyttet sammen. "Det skapt" prinsipielle tilknytning til X1-X2 er også evig. Men det skapte - X3 - eller legemene gjennomgår en kontinuerlig forandring. Ovennevnte "enhet" av "Jeg'et" og overbevisstheten er dog ganske uforanderlig. Det er intet produkt av skapelse. Bevegelsen her er kun talentkjernes inn- og utgang av skjebneelementet.
- 2186 Denne evige struktur i vesenet er ens eller lik for absolutt ALLE vesener i verdensaltet. Den er den samme for et "lite insekt" som for vesenet bak det kosmos vi kan observere i dag. Denne overbevissthet er hovedorganet bak all fysisk eller psykisk bevegelse. -Organet for skapelsen av timelighet, og derved for alt som utgjøres av tid og rom, størrelse, volum, dimensjoner. Alle eksisterende "Jeg'er" (overbevisstheter) utgjør til sammen verdensaltets eneste absolutte "faste punkt". I kraft av dette verdensaltets "Jeg" - opprettholdes all bevegelse og skapelse.
- 2187 Dette "punkt" blir absolutt umulig å utforske på materialistisk måte, ettersom det verken kan veies eller måles. Det er verken mikroskopisk eller gigantisk, men kun noe som eksisterer men samtidig er umanifestert. Det er den sentrumsfornemmelse som alle fornemmer som "jeg". Det levende vesen består som før nevnt av "skaperen" og "det skapte". Skaperen og dens overbevissthet kan kun erkjennes gjennom kosmisk innstilte sanser (intuisjon). Kun intuisjonen og den kosmiske bevissthet åpner for opplevelsen av sin egen kosmiske struktur, "det faste punkt" eller den første årsak.
- 2188 Livsmysteriets løsning kan ikke finnes ved ren-materialistisk forskning. Høyt utviklet intelligens er ikke nok her. Følelserenergien må også være høyt utviklet, og dette skjer KUN via lidelseserfaringer. Den humane- eller moralske sans, blir slik bestemmende for mottakeligheten av visdom eller intuisjon.
- 2189 Intuisjonsevnen er en 100% åndelig eller psykisk sans. Dens funksjon består i å føre viten-impulser fra vesenets innerste kosmiske struktur og fram til dagsbevisstheten via underbevisstheten. Her får vesenet evne til å sanse innad i et felt som ligger bak den fysiske verden. Noe tilsvarende skjer med hukommelsesevnen som også henter viten "innenfra". -Med

- synet, hørselen og lukten, kan vi oppleve fysiske reaksjoner fra den materielle verden. Med intuisjonen, hukommelsen og instinkt, kan vesenet oppleve den åndelige VIRKELIGHET. Det levende vesen er derved et fast punkt mellom den åndelige og fysiske verden, hvorfra det mottar impulser og opplevelser.
- 2190 Prosessene i den indre struktur skaper sansereaksjonene om til levende opplevelse - til viten og kunnskap. Fra å være fysiske bevegelser, blir disse til mellomkosmiske elektriske impulser etter at de har passert de fysiske sanser. Videre blir impulsene til sanseintrykk, som danner tanker, forestillinger og viten. Dette blir igjen grunnlaget for vesenets viljeføring, væremåte, manifestasjon eller skapelse.
- 2191 Intuisjonen ytrer seg som ferdige ideer og fasiter, uten noen intellektuell utdypning. Dvs. en evne til å oppleve innenfra. De er som kunnskapskonstruktører. Men kosmiske glimt alene kan ikke bevises for andre mhp innhold eller budskap. For å gavne andre trenges en fremragende nestekjærlighet eller evne til å kombinere humanitet med intellektualitet.
- 2192 I planteriket og dyreriket er intuisjonen latent. Hos humane mennesker kan den dog framtre i en begynnende form som glimt av ferdige ideer vedr de materielle foreteelser. Disse stamme alle fra "den Guddommelige Verden". Samtidig er de blikk inn i overbevissthetens område, hvor alle i evighet oppsummerte fasiter er lagret.
- 2193 Intuisjon er en sanseevne som vesenet kan sanse sin oppsummerte viten INN I overbevisstheten med.
- *Selve hukommelsen gjengir som en film de fortidige opplevelser eller hendelser.
 - * Intuisjonen gjengir essensen eller konsentratet som intuisjonsorganet har **utarbeidet** av disse opplevelser.
 - *intuisjonen er IKKE en gjenkjennelsesprosess slik som hukommelsesevnen.
- Fasitene av en lærerik erfaring passerer ikke dagsbevisstheten slik som selve handlingen gjør.
- 2194 Intuisjonsevnen utgjør i virkeligheten en **automatisk** analyseringsevne. Automatisk vil si at den utgjør vesenets analyseringsevne i "C-vitenstadiet". Derfor er intuisjonsopplevelser alltid ferdige ideer eller fasitter. Vi må bemerke at evt intuisjonsglimt kun vil forekomme hos vesener som har avlagt forfengelig, ærgjerrighet, snobberi, eiesyke, hat og bitterhetstendenser.
- 2195 Det er altså kun den humanistiske evne som avgjør intuisjonens kapasitet. De ovennevnte primitive bevissthetstendenser er alle virkninger av selvoppholdelses-driften, dvs. helt basert på selviskhet. Instinkt fører dyret ganske suverent gjennom de primitive livssoner,

- hvor bevisstheten igjen skal "vekkes". For dyrets mentalitet utgjør i liten grad tenkningens verden.
- 2196 Mennesket er i en fase der hvor den instinktmessige drift mer og mer overtas av den dagsbevisste vilje. Dette skjer samtidig som den humane evne øker parallelt med instinktets degenerasjon. I denne utvikling er menneskene på høyst forskjellig stadier. De utgjør en linje fra dyrets tilstand, og opp til høyeste humane kulturmennesker. De laveste eller mest primitives væremåte eller livsførsel er altså instinktiv der den spede tenkeevne er basert på at "enhver er seg selv nærmest".
- 2197 At den første spede tenkning også blir preget av egoisme er helt naturlig og nødvendig. Erfaring som vesenet enda ikke har gjort kan det selvsagt heller ikke handle etter. Derfor føres livet her hovedsakelig i kraft av instinktet. Etter hvert utvikles intelligensen og denne evne brukes i første omgang utelukkende for å tjene seg selv best mulig. Dette har pr i dag utviklet seg til å utgjøre nasjonenes væpnede styrker, armeer. Disse utgjør sammen med de mange fryktelige våpen, kulminasjonen av overtroen om at våpen kan skape fred. Her er de tilværelsens største lovovertridere av livets evige lover.
- 2198 Ved hjelp av tenkeevnen kan vesenet begynne å frigjøre seg fra sine instinkter. Det opparbeider et mentalt livsrom som ligger utenfor den dyriske selvbevarelsesdrift. I dette adskiller seg derved mennesket fra dyret. Men mennesket må øve seg gjennom mange liv eller inkarnasjoner før det kan bli intelligent. Moralens og intellektets vekst er en gradvis prosess.
- 2199 Men dyrets selvbevarelsesdrifter forsvinner dog ikke momentant, selv om et begynnende selvstendig tenkende menneske gradvis utvikles. Med intelligensen kan det nå begynne å styre sine interesser og evner inn på de områder som det ønsker. Slik utvikles bevisstheten, og mentalt utvikles det mer og mer bort fra dyrets instinktledede adferd.
- 2200 I en zone hvor den sterkeste rett dominerer, er det naturlig at den begynnende bevissthet - uavhengig av instinktene - også dreier seg om å kjempe for seg selv og sine egne. Livsbetingelsene er her at enhver er seg selv nærmest. Et avvik fra dette ville føre til livsopphør på det fysiske plan for et dyr i sin hjemzone "dyreriket".
- 2201 I dagens mest drepende våpen og utryddelsesmidler, ser vi hvordan den fra dyreriket nedarvede selvbevarelsesdrift er blitt forsterket og mangfoldiggjort via dyre-menneskets intelligens. Dagens krigsopprustning er en "arv" eller en virkning fra det egentlige dyrerike der denne mentalitet var en forutsetning.
- 2202 I rent teknisk og materiell skapeevne, er altså mennesket blitt geni, mens det fortsatt henger ved den psykiske mentalitet som dyret instinktmessig domineres av - nemlig dette å bekjempe sine medvesener for selv å høste fordel av det.

- 2203 Et slikt vesen som ikke er et dyr, og heller ei et menneske, - er et i kjøtt og blod framtreddende "djevvelvesen". Dette kulminerer i å spre mørke, men vil selvsagt også derved etter hvert høste tilsvarende samme mørke. Virkningene av denne opplevelse og livserfaring vil forandre dette "djevvelvesen" til et visdomsvesen.
- 2204 Vesenets vei med sin begynnende intelligens ble en vandring i blodbad, lemlestelse, sult og undergang. Dette at vesenet skulle dø "døden" da det spiste av "kunnskapens tre" (intelligensen) er til fulle blitt fullbyrdet av utviklingen fram til i dag, der den kosmiske død hersker.
- 2205 Den kosmiske død vil si at vesenet har mistet den indre kontakt med de evige fakta, bevisstheten om Guddommen og om sin egen indre, evige, psykiske struktur. Vesenet er her så blendet av den materielle verdens ytre "mål og vekt-fasitter" at det slett ikke kan se LIVET bak materien. Det levende blir her tolket som alene å være virkninger av materien, og en overfysisk ånd blir sett på som overtro og naivitet. At materien i virkeligheten er bevegelser som er organisert, styrt og ledet i de hensiktesmessige baner av en skjult makt - dette forstår de slett ikke.
- 2206 Materien kan oppløses og forsvinne over i usynlige energiformer -dvs. finere vibrasjonsfelt enn det våre fysiske sanser kan oppfatte. Denne usynlige kraft-verden utgjøres av den samme kraft som vi kjenner som ELEKTRISITET. Denne består som tidligere nevnt på tre - 3 - plan: mikrokosmisk, mellomkosmisk og makrokosmisk. Denne finere materie danner "byggematerie" for våre tankedannelser, vår psykiske struktur og ellers hele vår bevissthet. Den utgjør en absolutt virkelig åndelig "stoffverden". All bevissthet, skapelse og opplevelse utgår fra dette vibrasjonsplan som ligger "over" det fysiske plan. Uten at dette åndelige plan eksisterte, kunne absolutt intet fysisk tilværelsesplan eksistere. Den fysiske verden ville da kun være et tenkt "intet".
- 2207 Materialisten befinner seg på et stadium hvor han kun kan fatte det fysiske skapte. Ovenfor deres åndelige identitet er han absolutt bevisstløs. Stoff kan aldri være identisk med "det levende" - ettersom stoff kun kan bestå som bevegelses-kombinasjoner. En bevegelse kan ikke tenke, ønske eller planlegge. At nesten alle mennesker i dag er kosmisk døde, er en fullbyrdelse av den profeti som sa at "nytelsen av kunnskapens tre" skulle medføre at vesenet skulle "dø døden".
- 2208 Vesenets opplevelse av den kosmiske død er et resultat av uvitenhet. Men da vesenet kun kan handle og derved tilegne seg kunnskap fra dagliglivets skjebne, kan det ikke handle annerledes enn det gjør. Bibelens "syndefall" betegner derved en handling som ikke kan være synd, men derimot en handling av uvitenhet. Den er en del av det kosmiske spiralkretsløps mørkesone som vesenets overbevissthet rent automatisk fører vesenet inn i. På dette har vesenets dagsbevissthet ingen innflytelse. Et hvilket som helst vesen handler derfor alltid i kraft av sin

- kunnskap og livserfaring. Ingen kan være "synder."
- 2209 Dagens krigførende nasjoner beherskes av instinkt- intelligens- kombinasjonen, eller intelligensledet selvoppholdelsesdrift. Hos disse er humaniteten så lite utviklet at den er totalt maktesløs ovenfor den mur av selviskhet som det selvrettferdige dyremenneske omslutter seg med.
- 2210 Mørkekulminasjonen eller Ragnarokk og "dommedag" utgjør heller ingen straff for noe "syndefall", men er naturlige virkninger av mørkeveseners væremåte. Men deres væremåte kan ikke rent viljemessig forandres over kort tid. Denne forvandling kan heller ingen religion eller "politikk" skape. Nei - det at individene på et særlig stadium i utviklingen hyller en drepende og ukjærlig væremåte, er absolutt i tråd med det kosmiske kretsløp, og er slik sett "guds vilje". Uten at vesenene kunne bli ett med mørket, kan de heller ikke bli ett med lyset.
- 2211 Mørket utgjør jo den motsetning til lyset som er helt nødvendig dersom lyset skal kunne markeres. Uten ved disse grunnleggende kontraster og motpoler, kunne livet ikke eksistere som bevisst liv.
- 2212 Jo mindre mørkeopplevelsen er, desto mindre vil denne kunne markere eller danne kontrast til lyset. Men graden av mørke er nøyaktig slik tilmålt at vesenet ved denne kan oppleve det høyeste lys i verdensaltet. Disse størrelser av kontrastene er dog evige og lovmessige, og vil ikke rette seg etter et vesens lokale vilje og kunnskap.
- 2213 Intelligens-evnen parret med egoismens instinktmessige drifter leder vesenet til kriger med sin "neste". Til fiendeskap, hat, misunnelse og tilsvarende primitive virkninger. For hva skulle markere nestekjærligheten uten dens motsetning? Ragnarokk eller mørkekulminasjonen er derved en livsbetingende nødvendighet for at vesenet skal kunne bli "ett med Guddommen".
- 2214 Og nettopp MOTSETNINGEN til nestekjærligheten blir dette intelligente dyr ekspert i: drap, hevn og primitivitet. Hele dets framtreten blir da en vedvarende konflikt med nestekjærlighetsloven.
- 2215 Men det er altså en særlig kombinasjon av bevissthetskraftene hos vesenet som er den egentlige årsak til at vesenet her blir et mørkevesen. Ettersom intelligensen er en nøytral eller "teknisk" evne, kan denne likegodt brukes i egoismens tjeneste som i den uselviske tjeneste. Det er bevissthetsens øvrige "kvalitet" som bestemmer hvordan denne evne skal brukes.
- 2216 Intelligens og egoisme førte også til at vesenet tok i bruk teknikk for å øke sin fortjeneste - heller enn å bruke menneskelig arbeidskraft. Via intelligensen kan individene på lovlig måte utplyndre hverandre. Den mer intelligente utnytter de mindre intelligente, støttet av lover i "forretningens favør" - som beskytter denne smarteste. Hele verdenskulturen i dag er slik sett undergravd av en mengde lover som virker mot de kosmiske lover. All "forretning" er mer eller mindre

kamouflert røveri og tyveri. Hele verdenskulturen i dag er en demonstrasjon av hvordan de dyriske, selviske krefter skaper disharmoni og krig på alle plan i samfunns-strukturen.

- 2217 Menneskets moralske trinn, dvs. den indre sjelelige struktur, kan ikke endres ved tvang. På samme måten som man heller ikke kan tvinge et rovdyr i jungelen fra å jakte på et byttedyr.
- 2218 **Dressur** er det når vesenet under tvang og med trusler om straff, tvinges til å utføre handlinger som ligger over dets utviklingstrinn.
- 2219 "Freden" er likeså lite en viljesakt som "krigen" er det. Hos flertallet av klodens befolkning så utgjør den dyriske natur den altoverveiende og FØRENDE kraft i deres væremåte. Den humane natur er enda meget sped og uutviklet, og overskygges av den dyriske væremåte. Det er ikke nok at en gjerne VIL være nestekjærlig. Det kreves også at en har EVNEN til å utfolde en nestekjærlig væremåte. Viljen er ønsket på A-stadiet, mens den praktiske gjennomføring krever at viljen er omsatt til B- og C-stadiet. På C-stadiet har vesenet oppøvd talent, og dette oppstår ikke bare av ønsket, men krever en lang treningsfase.
- 2220 Menneskets lov- og straffevesen handler og dømmer mennesker som om hele dets fremtreden kun var en viljesakt. Straffen benyttes som samfunnets hevn, og anses som rettferdig. Kulminasjonen av uvitenhet fra myndighetenes side er det der disse bruker dødsstraff. Men all innesperring for øvrig er unaturlig, bl.a. kan vesenet bli seksuelt avsporet ved ikke å få utleve sine naturlige seksuelle begjær.
- 2221 Det samfunnet som vi lever under i dag, rommer millioner av individer som er dressert av trusselen om straff. Andre individer bærer loven i sitt hjerte, og samvittigheten er tilstrekkelig regulator for at de ikke påfører noen ubehag eller skade. Fantet det kun slike, kunne politi og rettsvesen avskaffes. Men lovovertrederne handler i virkeligheten ganske normalt i forhold til deres utviklingstrinn.
- 2222 Pkt 1: et vesens oppførsel og livsførsel er en virkning av dets mentale struktur.

Pkt2: denne mentale struktur er igjen et produkt av dets plass på utviklingsstigen, og utenfor vesenets viljeskontroll. Derav er det naivt å straffe et vesen - uansett hva dette gjør. Den som straffer er derav like primitiv som den som "straffer" prøver å oppdra eller hevne med straff.

- 2223 Hevn-naturen befordres i vesenets psyke av det altdominerende dyriske instinkt, og en svak, begynnende intelligens. Det er nødvendig å beskytte seg mot disse primitive egenskaper, på samme måten som man må beskytte seg mot rovdyrene. Men straff løser dog ingen problemer. Det er kun en lang utvikling kan forandre et primitivt vesens inhumane

- væremåte.
- 2224 Fortidens mennesker levde et liv i nær kontakt med de dyriske instinkter. "Valhall-moralen" var enrådende, hvilket betød at det var en ære å drepe og selv gå i døden i kamp. Men dette rå og primitive kampklima ble etter hvert til en viss grad mett da en ny evne kom fram - nemlig medfølelseevnen i sine første stadier. Etter hvert oppsto da også samvittigheten.
- 2225 Slik kom de konflikt med sine religionsidealer, som hyllet drapsidealet. Snart kunne de ikke "nenne" (altså samvittighetsmessig "klare") å være så drastiske som deres religion påbød. Det ble derved behov for en ny religion, som forbød drag, brutalitet, hat og hevn - og som lovpriste det motsatte. "Kristendommen" fremsto som en slik religion. Her var idealet "tilgivelse".
- 2226 Den virkelige ekte, humane sans eller nestekjærlighetsevnen, er ikke et intelligensspørsmål, og kan derfor ikke læres teoretisk. Et menneske kan ha en fremragende intelligens, men nesten ingen nestekjærlighet. For denne evnen, nestekjærligheten - er ingen teknisk evne som nås gjennom øvelse. Det ligger en lengre utviklingsvei bak denne evne. Denne evne vokser automatisk INNE I hvert menneske helt uavhengig av dets viljes kontroll - som en virkning av dets lidelseserfaringer.
- 2227 Graden av human evne kan ikke endres ved oppdragelse, studium, tvang eller straff. For en "forbryter" er dennes virksomhet helt naturlig, selv om dette helt kolliderer med samfunnets lover. Innesperring og fengsling vil ikke forandre et vesens væremåte.
- 2228 Utvikling=erfaringsdannelse. Lidelses-erfaringene lagres i vesenets skjebne-element, som *kopier* av opplevelsene. I kommende liv vil dog ikke opplevelsenes detaljer fremstå, men da vil kunne gjenkjennes i andre veseners lidelser. Dette ER medlidenhetsevnen eller nestekjærlighets-evnen.
- 2229 Smerten og lidelsen har til oppgave å utvikle den evne som til slutt skal fullkommengjøre alle vesener. Gjennom smerten lærer vesenet at noe er feil ved dets måte å leve på. *Smerten* er altså virkninger av vesenets livsførsel, både tankemessig som praktisk/fysisk livsførsel.
- 2230 Der medlidenhetsevnen mangler, florerer det såkalte "onde". I dagens større og mindre kriger er det nettopp denne evne som mangler. Derfor må ragnarokket eksistere i samme grad som vesenet enda ikke kjenner igjen "sin nestes" lidelser i sitt eget legeme.
- 2231 Men livets kretsløp skal sørge for at disse livets lover blir absolutt klare for det levende vesen. *Livet selv* skal vise vei der ukunnskapen i dag råder.
- 2232 I uvitenhet prøver menneskene å bekjempe det onde med det onde. Slik vokser de mørke kreftene. Hedenskapet har fått glimrende gode kår i den moderne kulturutfoldelse.

- 2233 De dyriske krefter koker og syder under menneskehetens mentale overflate, som lavaen under en vulkan. Jo mer opprustet et land er av drapsvåpen, jo tynnere er den hinne som skiller det fra krigsvulkanen. Og krigen gjør livets oase til den døde ørken, hvor kun stillheten hersker.
- 2234 All sann gudsdyrkelse bestemmes av vårt forhold til vår neste. Vårt forhold til vår neste er det samme som vårt forhold til Guddommen. Vår neste er ethvert levende vesen som vi kommer i berøring med.
- 2235 Der hvor vi ikke elsker vår neste, elsker vi heller ikke Guddommen. Og det vi gjør mot vår neste, gjør vi også mot oss selv. **DET SOM ET MENNESKE SÅR SKAL DET OGSÅ HØSTE!**
- 2236 Hvordan skal virkelig fred kunne skapes i et samfunn hvor alle tror at krig kun kan avskaffes med krig? Nei - disse med denne tro må leve i krigen inntil denne er opplevd til en slik mettelse at den avskys for enhver pris.
- 2237 Ethvert angrep på noe vesen kan kun forekomme som en virkning eller gjengjeldelse (karma) av en tilsvarende handling fra det angrepne vesen. Et vesen som dreper et annet vesen, vil være skjebnebundet til dette vesen som han/hun drepte, inntil de BEGGE har tilgitt hverandre.
- 2238 Så lenge en er "fanget" i troen på loven om "øye for øye, og tann for tann" - dvs. hevnprinsippet - har man skapt seg selve verdensaltet som fiende. Dvs. ettersom selve Guddommen framtrer gjennom en uendelighet av legemer og vesener. Menneskene forstår ikke at det er selve Guddommen som det kjemper imot da det forfølger og hater sin neste. De forstår eller vet enda ikke at Guddommen er usårbar, udødelig og uovervinnelig. Og at alle manifestasjoner eller handlinger før eller senere vender tilbake til sitt opphav og utløser gjengjeldelsen/virkningen /karmaen. Det som man skal lære av dette er å tilgi sine fiender eller forfølgere.
- 2239 Menneskeheten lever således i en håpløs forfølgelse av mørket, med å benytte nettopp mørket eller "det onde". Så vel morderen og den myrdede vil atter og atter møtes på det fysiske plan. Og krigen vil blusse opp på ny så lenge mennesket tror at den kan fjerne krigen med krig. På samme måten som alle vekster vil være virkninger av hva som ble sådd av frø, må også skjebnen dannes på basis av de energier som ble "sådd" eller sendt ut. Ved å skape fred i sitt indre gjør man det beste og eneste man kan yte til krigens opphør for sine omgivelser.
- 2240 Mennesket har nådd genialiteten i å drepe. De har nådd selve kulminasjonen og vil ikke komme høyere i drapskapasitet (atomvåpen). Den er nå på et balansestadium, hvor den ikke kan nå videre, og kan derved sies å være nådd selve genialiteten i nettopp dette felt.
- 2241 Ingen bevegelse kan gå i rett linje. Alle bevegelser går i kretsløp. Det er i kraft av denne lov at de levende veseners skjebnedannelse alene skapes av VESENET SELV! Alt hva som man møter av ond eller god skjebne,

er høsten av ens tidligere handlinger! Og uten ved tidligere liv/
tilværelser, kunne vesenet ikke ha utløst de årsaker av hvilke LIVET NÅ
er et resultat.

- 2242 Men når overtroen om at andre vesener er skyld i ens egen skjebne har nådd et slikt totalt omfang, så har det sin årsak i at vesenets sanser enda er meget primitiv. Hukommelsen er nesten latent eller udyktig og intuisjonen er latent eller helt utenfor dagsbevisstheten. Slik forstår de slett ikke at de i en tidligere fysisk tilværelse har utløst årsakene til deres nåværende skjebne. De kan heller ikke forstå hvorfor barn blir født til verden under primitive og ukjærlige forhold, men oppvekst i krig og elendighet. Mens andre får vokse opp og leve under de tryggeste og kjærligste levekår.
- 2243 Svaret på det store spørsmål om rettferdigheten i vesenenes ulike skjebner er altså utilgjengelig, før man forstår reinkarnasjonen og udødeligheten. Jesus bebudet at "talsmannen den hellige Ånd" skulle sendes i hans navn. Denne hellige ånd skulle lære menneskene hva Jesus hadde sagt. Martinus forklarer her at "hellig" betyr den absolutte sannhet om selve Guddommen. Ånd er identisk med bevissthet. Uttrykket dekker da den absolutte åndsvitenskap.
- 2244 Sett i et stort perspektiv, sees et enkelt jordmenneske av i dag som en absolutt uferdig skapelse. Derfor kan denne skapelse på sitt nåværende stadium heller ikke oppfylle sitt endelige formål. Naturen for øvrig er en ferdigutviklet foreteelse, som oppfyller sin hensikt. Dvs. den er til glede for LIVET - de levende vesener.
- 2245 For det utviklede menneske er Guddommens veier i høy grad ransakelige. Var de ikke det, kunne intet vesen noensinne oppleve Guddommens allmektighet, allvisdom og allkjærlighet.
- 2246 Dogmene i alle de gamle stivnede religioner er ganske uholdbare for en intellektuell livsforsker. Dogmet om en evig adskillelse av vesenene i hhv himmel og helvete, kan vanskelig forenes med bibelens budskap om en allmektig, rettferdig gud.
- 2247 Uten kunnskapen om reinkarnasjonen eller gjenfødselen, vil det være umulig for det rettferdighetssøkende menneske å få en mening i tilværelsen. Alt vil da se ut som en skrikende urettferdighet. Og det er nettopp i kraft av å være uten svar på dette store spørsmål om rettferdighet, at dagens kirkelige kristendom er i sterk forfall. Fortidens mennesker som ikke hadde intelligens-energien særlig utviklet, kunne dog i kraft av sin trosevne godta at Guddommen var allmektig, allvis og allkjærlig - men dagens mennesker er i ferd med å vokse ut av dette trosstadium. De forlanger kunnskap eller viten. Religiøse autoriteter og prester kan ikke lenger inspirere disse ved seremonier og sakramenter.
- 2248 "Det menneskelige" i mennesket er den intellektuelle nestekjærlighet. Dvs. evnen til å tenke logisk, blandet med evnen til medlidenhet.

Sistnevnte evne er virkninger av lidelser gjennom mange liv. Disse vesener representerer derav en humanitet som er større enn det guddomsbilde som presenteres, og dette bilde av Guddommen kan da heller ikke virke særlig logisk eller tiltrekkende på disse.

- 2249 Samme gudebilde forteller om en gud som dømmer den store part av menneskene til å pines i helvete, mens en liten del får tilgang til himmelriket. Men hva er formålet med evig pine? Nei, denne fremstilling er absolutt ulogisk ettersom pinen og straffen ingen ende skal ha.
- 2250 Men de "troende" har ingen evne til å tenke logisk. De analyserer ikke sitt Guddomsbilde, men godtar den direkte ordlyd. De frittenkende derimot, leter etter en Guddomsoppfattelse som kan vise en fullkommen, allvis, allkjærlig og allmektig Guddom.
- 2251 Mange mennesker blir materialister eller gudløse fordi de ikke ser noen vei til gud som kan passe inn i den humanitet og logikk som vises i naturens skapelsesprosesser. Dvs. en Guddom som skulle være lavere i moral enn et vanlig humant menneske, kan ikke holde til et troende, logisk Guddomsbilde.
- 2252 Forutsigelsen om "talsmannen den hellige ånd" er en profeti om et endret forhold til Guddommen for mennesket. En endring i forholdet til sin neste som gjør at hele menneskeheten blir ett folk, til ett rike. En forståelse om at gud ikke er skapt eller i et stadium av forbedring, men at denne høyeste bevissthet alltid har vært, og alltid vil forbli selve kulminasjonen av fullkommenhet. Og med den viten som vesenet skaffer seg, fører det sitt liv og sin væremåte mer og mer i kontakt med naturens og livets lover. Slik blir vesenet etter hvert mottakelig for "den store fødsel" eller kosmisk innvielse.
- 2253 En forklaring av verdensaltets struktur eller livsmysteriets løsning i vitenskapelige detaljer som et virkelig helhetsbilde er av en så høy mental natur, at det inntil nå ikke har vært mulig å overføre eller vise denne på Jorden.
- 2254 Dyret og menneskene som enda lever "dyrisk", preges av selvoppholdelsesdriften. Denne er en instinktmessig evnestruktur. Derav er denne drift sterkt preget inn i menneskets bevissthet og adferd ved dets overgang mot det riktige menneskerike.
- 2255 Det jordiske menneske er for lengst inne i polforvandlingen - dvs. den motsatte pols vekst. Denne er tilknyttet alle evner og anlegg som ikke direkte er tilknyttet selvoppholdelsesdriften. Men det er først meget langt fremme i utviklingen at den motsatte pol berører vesenets seksuelle forvandling.
- 2256 Det er ved den motsatte pols evner at det primitive dyremennesket lærte å skape ild og lage våpen. I kraft av stadig nye evner med basis i den motsatte pol, har menneskene nå lært å gjøre seg "jorden underdanig"- dvs. lært å temme dens fysiske energier og krefter.

- 2257 Har menneskene lært å beherske de fysiske energier, så er dog dette slett ikke tilfelle med de sjelelige energier. Her benytter det seg av de primitive selvpopholdelsestendenser som det er blitt ekspert å utfolde i dyreriket. Men disse primitive selviske tendenser vil uunngåelig kolliderer med de nye menneskelige talenter.
- 2258 Følelses- og intelligensevnen vokser etter hvert som vesenet utvikler seg i den motsatte pol. Dyret hadde opprinnelig ikke behov for disse energier, da instinktet og tyngdeenergien hadde føringen. Dyreriket i renkultur er en verden av angrep, forsvar, parringsdrift og avkomsbeskyttelse.
- 2259 Følelsen og intelligensen befordrer dyrets FORVANDLING til menneske. Hos dyret dominerer instinkt- og tyngdeenergien over en svak følelsesenergi. Mennesket som er vokst ut av dyreriket, beherskes av en humanisert, dagsbevisst og viljemessig intellektualitet, som er det samme som den totale nestekjærlighet.
- 2260 Det er alene den begynnende menneskelige mentalitet og væremåte som kan føre menneskene ut av dyreriket - krigen- myrderiene - ut av hatet og hevnen - og videre ut av sykdommene. For så lenge menneskene lever under de dyriske anlegg, vil de måtte oppleve en tilværelse som er analog med dyrenes. Det er kun den menneskelige viljes vekst som kan løfte dem ut av dyreriket.
- 2261 Mørkets årsaker er altså den større eller mindre rest av dyrisk natur som fortsatt er igjen i vesenets mentalitet. Og HAR man en del av denne primitive bevissthet tilbake i seg, kan den ikke alene fjernes fra ønsker eller vilje. Det tar tid og ØVELSE å bli kvitt denne "gamle", dyriske automatfunksjon, og derfor kan intet levende vesen straffes for å gjøre det ene eller det andre. Dersom noen lar sine dyriske anlegg komme til utfoldelse ovenfor deg, skal du forsøke å bruke din MENNESKELIGE natur og væremåte tilbake. Dette som forståelse og tilgivelse - sier Martinus her.
- 2262 En ting er å beskytte seg mot de livsfarlige dyr, men dette er ikke det samme som hat og hevn. Dessuten sørger alltid skjebneloven for at man er beskyttet mot den grad av ond skjebne som ens mentalitet er utviklet til å bære en virkelig menneskelig væremåte.
- 2263 Den væremåte som Jesus viste på korset, da han kunne tilgi de som lemlestet hans kropp på en slik barbarisk måte - ja denne væremåte er selve kulminasjonen av nestekjærlighet og viser INNSIKT i sine medvesners mentalitet. Denne kjærlighetskraft, er av en slik styrke, at den overskygger alle fysiske ytre krefter - ja den er den sterkeste makt i Universet. Det er selve FREDEN i renkultur. Ja - tilgivelsen og fredskjærligheten som utstråles av en slik fremragende mentalitet, er av en slik styrke som overgår alle de våpen og drapsmidler som finnes samlet på denne klode. Var det ikke slik, ville denne klode og hele

- kosmos for øvrig, for lengst ha vært et absolutt dødt område.
- 2264 Det nåværende mentale mørket som nå innhyller denne kloden, er en ganske naturlig situasjon. Det er naturlige virkninger av den dyriske bevissthet som behersker de uferdige mennesker. Og hvert enkelt menneske vil gjennom motgang og lidelse begynne å finne disse virkelige ÅRSAKER til all disharmoni som eksisterer overalt på denne planet i kjølvannet av menneskenes liv og fremferd. De vil lære veien til virkelig fred, nestekjærlighet og brorskap mellom alle levende vesener. Når dyremenneskets væremåte er blitt forandret fra selviskhet til en ren menneskelig uselviskhet, vil HIMMELRIKES RIKE oppstå her på denne fysiske jorden.
- 2265 Det er altså mangelen av evner i nestekjærlighet som preger menneskenes nåværende uferdige tilstand. Ved siden av lidelseserfaringer, må vesenet gå gjennom en intellektuell opplæring eller studium - for å utvikle intelligensevnen. Denne prosess er direkte underlagt vesenets vilje, og derfor kan vesenet selv være medbestemmende.
- 2266 Det er den dyriske mentalitet og virkningen av total selviskhet og selvoppholdelsesdrift, som er menneskets virkelige fiende. For denne dyriske mentalitet er den menneskelige fullstendig overlegen. Men gjennom Spiralkretsløpets evige lover, vil den menneskelige mentalitet vokse og gradvis bekjempe og kontrollere den dyriske mentalitet. Dette ser vi i enhver uselvisk handling - i enhver virkelig tilgivelse. Men disse gryende menneskelige anlegg har på det nåværende stadium vansker med bryte gjennom den mur av selviskhet som det uferdige menneske omgir seg med. De kommer kun til uttrykk i små glimt av menneskelighet ved visse anledninger.
- 2267 I Det Riktige Menneskeriket som nå enda bare finnes på det åndelige plan - klodens følelseslegeme - er det dyriske frigjort fra det menneskelig. Derfor lever alle vesener her i absolutt vennskap. **Det er de dyriske talenter og evner som er disharmoniens egentlige årsak!**
- 2268 Men kjærlighetsevnen er en virkning av den lidelseserfaring som er gjort, og denne kan kun høstes på det fysiske, materielle plan.
- 2269 Mørkets eksistens er en absolutt forutsetning for at den evige livsopplevelse og fornyelse skal finne sted. Mørkets og lidelsens fremkomst er et evig gjentagende prinsipp, på samme måten som vinteren, natten osv er det. Den evige kombinasjon av verdensaltets prinsipper ligger helt utenfor de levende veseners vilje- og maktområde. Det er disse prinsipper som utgjør det evige liv, og garanterer en evig livsopplevelse.
- 2270 "Jeg'et" eller det guddommelige "noe som er" utstråler makten til all skapelse, hvis synliggjørelse er universet eller verdensaltet. Dette "jeg" som består som summen av samtlige andre "Jeg'er" i Altet, er

verdensaltets evige opphav.

2271 Den Guddommelige lystilværelse ville være en umulighet dersom menneskene ikke fikk kunnskap om dens kontrast. Men menneskene må lære å forstå verdensaltets struktur, før de kan lære å skape om deres mentalitet slik at den etterlengtede verdensfred kan nåes. De må lære å forstå at de selv er den eneste årsak til deres skjebne, enten denne er behagelig eller svært ubehagelig.

2272 De evige prinsipper manifesterer seg i vesenene som begjær og lengsler, som sult og mettelse. Disse evige prinsipper har "Jeg'et" ingen makt eller innflytelse til å forandre på. Derimot har det innflytelse - ja etter hvert totalt herredømme - over lokale områder av det skapte, det "timelige". Livsopplevelsen blir en evig vandring gjennom lys til mørke, fra mørke til lys, osv. På denne vandring er det vesenet selv, i kraft av sine ønsker, lengsler og begjær som utløser og skaper den evige livsopplevelses kontraster. Her har det frihet til å benytte de energier som de forskjellige "riker" inkluderer, og herav plante sine egne skjebnefrø som vesenet selv ønsker.

2273 Menneskeheten kan ikke lenger ledes av autoriteter, av dogmer, hypoteser eller materialistiske filosofier. Dette fordi deres intelligensevne har utviklet seg sterkt, med bl.a. den virkning at de ønsker å analysere også selve livets psykiske struktur. En utviklet humanitet eller nestekjærlighet, vil også være tilstede hos slike vesener. Det allmene menneske av i dag er et overgangsvesen mellom dyr og menneske. Denne *forvandling* fra dyr til menneske kaller vi UTVIKLING. Men utvikling kan kun eksistere på basis av den fortidige innvikling.

2274 Det er det evige kosmiske spiralkretsløp som dirigerer vesenenes opplevelse av de betingede skiftninger mellom lys og mørke. Eksisterte ikke dette prinsipp ville prinsipp ville intet liv kunne eksistere. Således har dette prinsipp eksistert i all evighet, uten noen gang ha startet eller begynt.

2275 Vår fri vilje har ikke makt til å forandre solens lys, jordens bane i rommet, osv. Vi har en "lokal" fri vilje, som er bundet til det mellomkosmos som vi i utviklingen hører hjemme. At det nettopp er slik er jo absolutt Guddommelig, for ellers ville jordmennesket av i dag for lengst ha forstyrret et mye større område av makrokosmos enn det har gjort i dag.

2276 Et vesens fri vilje kan ikke berøre de evige lover, som hele verdensorden er bygd opp rundt. Det evige eller opphavet, kan aldri omskapes. Det er kan "det timelige" som er underlagt forandringens lov, og derved underlagt viljen. Det eneste sperre på vesenets frie vilje er å **ikke hindre** andre veseners bruk av fri vilje.

2277 Et vesen kan ikke opphøre å eksistere selv om det vil og ønsker dette.

For viljen er **underlagt** vesenet og ikke omvendt. Og dette innerste vesen kan ingen beskrivelse gis ved siden av at det er "noe som er" eller eksisterer. Indirekte ser vi dette "noe som er" sin sjongleren med materien, gjennom den skaperevne som dette X1 har knyttet til seg som en tilsvarende evig forbindelse - skapeevnen-X2.

- 2278 Vesenets kontakt med materien styres i kraft av sult og mettelsesprinsippet. Mens dyrenes sult omfatter parring og avkomsbeskyttelse, føde og forsvar mot fiender - så er menneskets sult langt mer omfattende. Sult og mettelsesprinsippet utgjør den organiske automatisme, som befordre viljens dannelse og regulering. Sult og mettelsesprinsippet utgjør den uunngåelige betingelse for at vesenet kan ha en fri vilje. Fantes ikke dette prinsipp, var det intet som het vilje. Sult og begjær krever "*tilfredsstillelse*" eller "*ikke-tilfredsstillelse*". Uten ved opplevelsen av de to kontraster - "viljens frihet" og "viljens sperring", ville intet som helst vesen noen sinne kunne oppleve å være en selvstendig, suveren individualitet. Vesenet har kosmisk sett i sitt høyeste stadium suveren fri vilje.
- 2279 Vesenets struktur bæres av evige, uforgjengelige prinsipper som vesenets vilje ikke kan påvirke. Viljen er evnen til å dirigere mettelse og sult. Mettelsesprinsippet utløser nye begjær, som alle er timelige (midlertidige), mens selve prinsippet er evig. Hva kan så vesenet bestemme med sin vilje? Det kan bestemme på hvilken måte det vil tilfredsstille sulten eller begjærene. Det kan selv med sin vilje bestemme hva det f.eks. vil spise.
- 2280 Drivkraften i vesenet som får det til å gjøre "det eller det" - er sult og mettelsesprinsippet. Innen alle interesse-sfærer har det full frihet til å velge og vrake etter sine ønsker og begjær. Det kan dog ikke velge **at** sulten oppstå, ettersom denne oppstår helt uavhengig av viljen, som en funksjon av det evige liv (urbegjæret). Men med hensyn til variasjonene av tilfredsstillelsen av det evige sult og mettelsesprinsipp, har det av naturen fri vilje. Det er denne vesenets tilfredsstillelse av legemlig og mental sult som utgjør hele dets livsopplevelse og væremåte.
- 2281 Vesenets væremåte vil alltid være selve virkningene av dets utløste fri vilje til sine begjærs tilfredsstillelse. ***Slik blir variasjonene i vesenets skjebne selve produktene av dets egen utløste fri vilje.*** At vesenet alltid vil være "bundet" til spiralkretsløpets riker, har dog ikke viljen noen som helst virkning på. Det er nettopp i kraft av selve spiralkretsløpsprinsippet, at LIVET kan eksistere. Fri vilje er tilknyttet variasjonene av mettelsesprinsippet i spiralkretsløpet.
- 2282 Viljen er evnen til å regulere forvandling. Men i det uforanderlige eller evige, er viljen helt overflødig. Selve spiralkretsløpets struktur eller prinsipp, er likeså en evig eller uforanderlig realitet, og derved utenfor viljens område. Kombinasjonen av de evige prinsipper (skapeprinsipper),

kjenner vi som "X2". Viljen er et produkt av X2 og X1, og ikke omvendt.

- 2283 Men som sagt vil vi ikke kunne opprettholde fri vilje der vi sperrer for andre levende veseners bruk av fri vilje. F.eks. vil en som dreper et dyr, jf. skjebneloven selv kunne bli drept, og slik sperrer vesenet selv sin egen frie vilje. Det er kun den fullkomne viljeføring som kan skape fred, lykke og harmoni - både for det enkelte menneske og for stater.
- 2284 Det er resultatene/virkningene av erfaringer og opplevelser som gjør vesenet fullkomment. Når det har lært å ikke begrense eller fengsle andre veseners vilje, vil det selv få full tilgang til absolutt fri vilje. Ulykkelige skjebner er viljesperring, men vesenet selv er alltid opphav til sin skjebne. Medvesnene som utløser og fengsler vesenet, er kun et Forsynets karmaorgan. Ved å "krige" mot sin neste, påføres denne en sperring av fri vilje. Men denne sperring vil igjen sperre for hans egen bruk av fri vilje. Slik blir det daglige liv den dommedagstilstand for de uvitende vesener. De Guddommelige ord om at "det du vil at andre skal gjøre mot deg, skal du også gjøre mot dem", blir derved en absolutt kjensgjerning for den innvidde.
- 2285 All lidelse og sjelelig mørke, er virkninger av misbruk av viljeføring. Utviklingens mål er å tilegne eller lære vesenet evnen til fullkommen viljeføring. Vesenet vil føle glede og velvære når det har handlet i kontakt med Guddommens vilje, og universets lover. Ubehag, nedtrykthet, melankoli, frykt, angst, usikkerhet, ulykke og lidelse - oppstår der vesenets vilje ikke har vært i samklang med Guddommens vilje eller UNIVERSETS LOVER. Erfaringer (særlig mørke) skaper mottakelighet og hunger etter forståelsen av HVORFOR. Og hva er sammenhengen er mellom glede og sorg, lys og mørke. Det er her at åndsvitenskapen er et uunnværlig hjelpemiddel frem til at vesenet har fått selvstendig kosmisk bevissthet.
- 2286 Det vi kaller utvikling betyr at vesenet avviker eller frigjør seg fra noe som det er innviklet i. Utviklingen kan derved kun forekomme på basis av tidligere innvikling.
- 2287 Jo høyere utviklet et vesen er, desto mindre har det av dyriske anlegg i sin mentalitet. Et høyt utviklet vesen vil ikke skade noe annet vesen. Det lyver ikke, dreper ikke, og har ingen intoleranse. De har ikke lenger noen evne til å hate eller forfølge. De kan tilgi, da de har absolutt forståelse. De er altså frigjorte av den dyriske væremåte, som de før har vært innviklet i.
- 2288 Innviklingen startet ved vesenets utgang fra SalighetsRiket i siste spiralkretsløp. Her begynte vesenets inkarnasjon i fysisk materie. Gradvis ble det innviklet i materien, og det drepene prinsipp som kulminerer i dyreriket. Videre må det "vikle seg ut av" materien, og "innvikle seg" i Det Riktige Menneskeriket.

- 2289 Mennesket bruker i dag sine menneskelige anlegg (altså de skapende anlegg som er utviklet eller "lagret" i den motsatte pol i overbevisstheten) - til å utfolde det drepende prinsipp. Her blir det en massiv overtredelse av det 5.bud: "du skal ikke drepe". For dyret (rovdyret) er det en livsbetingelse å drepe, og der er overtredelsen av "ikkedrapsbudet" en livsnødvendighet. Men de massive lidelser som gjennom karmaprinsippet vender tilbake til opphavet, blir å betrakte som menneskerikets fødselsveer.
- 2290 Det drepende prinsipp har altså sin kulminasjon på et stadium da det ikke lenger er en livsbetingelse å drepe. Derfor vil mennesket selv lære å bekjempe dette drepende prinsipp, når det har erfart at dette kun skaper massiv lidelse, og sperrer for opplevelsen av lykke og glede. De humane religioner har alle vært midler til å åpne for denne erkjennelse, og åndsvitenskapen vil nå midt i dommedagsepoken bli en ny verdensgjenløsning.
- 2291 "Den Hellige Ånd" er altså åndsvitenskapen i form av logiske analyser. Det er på denne basis at verden vil komme til å oppleve den endelige fred som menneskene av i dag forsøker å skape med våpen, men som i framtiden vil stråle ut av ethvert menneske du møter.
- 2292 Veien til livslykken er å bekjempe "dyret" i seg selv. Menneskene skal med trening og tålmod lære å beherske disse dyriske anlegg, slik at disse anlegg eller talenter/c-viten-funksjoner, ikke blir bestemmende over vesenet. Med teoretisk innsyn i de kosmiske lover, kan vesenet langt på vei unngå mørk og lidelsesfull skjebne, og selv bane vei mot livets fullkommenhet, kulminerende i visdom, kjærlighet, skjønnhet og glede.
- 2293 Det uferdige menneske framtrer delvis med dyriske anlegg som dirigerer dets vilje, der hvor disse ikke kontrolleres med viljen - og delvis med menneskelige anlegg, der disse er sterkere enn de dyriske anlegg. De uferdige sider er som mentale steiner som vesenet slett ikke kan løfte, før det har tilstrekkelig styrke. Å forfølge eller fengsle vesener for mangel på denne mentale kraft - som altså vesenet enda ikke har opp trent - er basert på uvitenhet om livets lover og det menneskelige vesens vekst.
- 2294 Dommedagens årsak er altså kun dette at vesenet bekriger sin neste - i troen på at denne er den absolutte årsak til ens egne lidelser og problemer. Total uvitende om at det er VESENET SELV som er sin egen skjebnes opphav, så forfølger det selv de vesener som påfører det ubehag og lidelser som da dypest sett er tilbakeføring av de energier det selv engang har startet.
- 2295 All krig, både personlig og global, virker nedbrytende på livsmotet. I dens kjøl vann følger ikke bare lidelser og død, men også sorger, melankoli, livslede og selvmord. Livsmotet har basis i vesenets tankekraft, eller den magnetiske kraft som "Jeg'et" bruker til å forsyne

- 2296 Når menneskene virkelig ønsker å befri hverandre fra nedtrykthet, sorg, bekymringer, frykt og lidelser - vil den menneskelige lykken blomstre. Vi må hver dag ransake oss selv og finne ut av hvordan vi kan være en lysende og varmende fakkellamp eller sol i vår nestes tilværelse. Kun slik kan vi bli ferdige mennesker i "guds bilde". Vi må kjempe mot de krefter inne i oss som vil kritisere, baktale og tenke negativt om våre medvesener, og slik sett overvinne det dyriske, som ved sin utfoldelse vil slukke lys i vår nestes bevissthet.
- 2297 Man kan beskytte seg mot farlige dyr og "farlige" mennesker, men denne bør skje i forståelse og toleranse. Blir man skadet, bør man forsøke å huske på at en selv var den virkelige årsak. Karmaens utfolder kunne dessuten ikke handle annerledes enn han/hun gjorde i kraft av sin erfaring og væremåte.
- 2298 Men denne dreining mot lyset ligger kosmisk sett i Guddommens egen makt. Den skjer i kraft av kontrastprinsippet og loven om hunger og mettelse. Kontrastprinsippet beforder likeledes: lys og mørke, kulde og hete, sommer og vinter, dag og natt, vår og høst, krig og fred, barndom og manndom, ungdom og alderdom, moral og umoral, det onde og det gode osv. Universets eller Guddommens struktur opprettholder de levende veseners evige livsopplevelse. Denne fører vesenene fra det "sovende" stadium til det våkne, men uvitende stadium. Og videre til "det vitende" stadium, dvs. mot de høyere åndelige verdener. Videre skal Martinus orientere oss litt i disse livets høyeste sfærer eller verdener.
- 2299 Så vel den fysiske tilværelse og selve reinkarnasjonen ville ikke kunne eksistere dersom den åndelige verden ikke eksisterte.
- 2300 Men den åndelige verden kan vanskelig gjøres tilgjengelig i mål- og vektfacitter slik som materialisten forlanger. Derav benektes denne verdens eksistens av disse vesener. De ser jo kun virkningene av denne verdens eksistens i alt det skapte, dvs. alt det materielle. At de i "elektrisiteten" benytter en usynlig kraft som ikke er av fysisk natur, forstår enda ikke den materialistiske vitenskap.
- 2301 Elektrisiteten er en **levende kraft**, som utgjør den primære kraft bak all bevegelse. Den er universets livskraft, som også er en del av vårt makrovesens livskraft.
- 2302 Fortidens vise kjente til elektrisitetens hemmelighet og sannhet. Vi leser jo i Bibelen om Paktens Ark, som var beskyttet av elektrisitet. I vårt

mellomkosmos er elektrisiteten den livskraft som ledes fram via nervene til de forskjellige organer, og bringer disse til funksjon og bevegelse. Hele tanke- og sansefunksjonen skjer også ved elektrisk, magnetisk kraft eller "livskraft" som vi kaller det.

- 2303 Vår hjerne og vårt nervesystem er et elektrisk anlegg for denne kraft. Via denne kraft kan vi oppleve den fysiske verden, "inne fra" den åndelige verden som er en bevissthetsverden. Bevissthet er tanker, ideer og forestillinger. Uten ved at bevisstheten var et elektrisk, magnetisk "anlegg" - ville all opplevelse av liv være en total umulighet.
- 2304 "Noe" benytter ovennevnte elektriske anlegg til å oppleve med. Dette er det levende vesen. Dette vesen påvirker videre materien eller forandrer den. Forandring er igjen lik bevegelse. Og alt som kan sanses og oppleves er i sin grunnanalyse lik "bevegelse".
- 2305 Bevegelse er f.eks. å gå, å kjøre - dvs. forandringer vi kan iaktta med det fysiske syn. **MEN OGSÅ EN MENGDE ANDRE BEVEGELSEARTER FINNES!**
- 2306 Forvandling fra foster til barn - til ungdom - til voksen - ja dette er også likeledes bevegelse. Årstidenes forvandling er også bevegelse. Likeledes med de kjemiske prosesser i naturen - disse er også forvandling eller bevegelse.
- 2307 "Alder" er lik eksistenstid eller tidsrom. Dvs. den markerer tilblivelse og opphør. Altså er det bevegelsen som skaper tiden. Bevegelsens forvandling skaper tiden.
- 2308 **Reaksjoner** er bevegelser som innvirker på andre bevegelser. Den samlede større eller mindre bevegelsesmasse blir til "stoff", eller materie. Absolutt alt stoff er i analysen lik bevegelsesmasse.
- 2309 Stoffets fortettelse markerer volum eller plass- og romforhold.
- 2310 Hele den fysiske verden er bevegeles-reaksjoners kombinasjoner. Gjennom de fysiske sanser blir de inn registrert i de levende veseners bevissthet. Men selve de fysiske sanser er også kun stoff eller bevegelse. Således er hele det fysiske tilværelsesplan kun et veldig ocean av bevegelser. Her kan vi slett ikke finne livsmysteriets løsning.
- 2311 Men det som eksisterer utover tid og rom, er ikke skapt, og kan ikke gjøres tilgjengelig for de fysiske sanser. De framtrer i en helt annen dimensjon - et selvstendig enhetsområde. Det er på dette ikke-fysiske område at alt oppleves og sanses! Selve "det skapende noe" vil vi aldri finne i den fysiske materie, som kun består av bevegelser. Overalt hvor vi ser bevegelser (eller "stoff"/ting) - så vet vi at det ligger et skapende "noe" bak. - Som igjen dirigerer og regulerer ("setter i gang") bevegelsene.
- 2312 Ja, hele den fysiske verden er i seg selv et totalt livløst tilværelsesplan hvor kun en masse bevegelser eksisterer!! Selve bevegelsen bak f.eks. en bil var i seg selv død, dersom det ikke var "noe" som satte den i gang.

- 2313 "Jeg'et" - X1 - er således ikke skapt eller blitt dannet på et bestemt tidspunkt. Altså er DET EVIG, uten begynnelse eller opphør. Dersom det skapte - materien - også var evig, ville opplevelsen av nye ting umulig kunne finne sted. Alt ville da evig være stillstand - død. At det skapte nettopp er det motsatte, altså bevegelse - garanterer dette en stadig forandring. Altså en evig uopphørlig livsopplevelse.
- 2314 Uendlige bevegelses-kombinasjoner utgjør den fysiske skapte verden (X3). Mens "livs-verdenen" består som den realitet der disse bevegelses-kombinasjonene blir **omformet** til livsopplevelse, tanke og viten. Disse tanker blir igjen inkarnert i den fysiske materie, -der hvor blir manifestert eller skapt via X2 - eller skapeevnen. Hele den fysiske verden ville således være absolutt død og livløs dersom det ikke var en verden bak bevegelsene som kunne styre, lede og omforme disse.
- 2315 Dersom mennesket skal finne livsmysteriets løsning, må det begynne på "livssiden" og ikke på "materie-siden". Sistnevnte er jo kun "døde" bevegelser.
- 2316 En bevegelse forutsetter at noe beveges, og at noe setter bevegelsene i gang. Bevegelsen er derved ikke fri, men beherskes og dirigeres av det "noe" av hvilken den utgår. Dette "noe" er bevegelsens innerste opphav.
- 2317 Lokalt sett er f.eks. orkanen årsak til bølgene i havet. Men ikke den egentlige eller dypeste årsak. Alle naturkrefter som utløses eksisterer som kraftomsetning. Hva dirigerer eller ligger bak denne kraftutløsning? Vi ser at denne kraftutfoldelse nemlig alltid har et logisk formål og utfyller en plan - hvilket igjen gjør den identisk med "vilje". Men vilje kan kun være en egenskap ved noe levende. Dette levende manifesterer seg i naturen på alle plan, i så vel makrokosmos som mikrokosmos. Hele verdensaltet med dets sol- og melkeveisystemer og de herved alle tilknyttede mikrodetaljer - har kun blitt til i kraft av bevissthet.
- 2318 Bevissthetens opphav finnes ikke i den fysiske verden. Denne bevegelses-verden rommer intet av bevissthet - dvs. tanke, erkjennelser, erfaringer, viten, kraft, vilje, begjær og ønsker. Disse foreteelser er slett ikke fysiske, da de tilhører "den åndelige verden". **I virkeligheten er all opplevelse av den fysiske verden åndelig eller bevissthetsmessig.** Livets opplevelse er et "den åndelig materie" og "den fysiske materie" kommer i berøring med hverandre.
- 2319 Selve den fysiske verden alene utgjør et totalt bevisstløst område!! Sanseevnen er det organ med hvilke vesenet kan oppleve reaksjonen mellom de fysiske og de åndelige materiers berøring med hverandre. Her kan "livets opplevelse" finne sted. De fysiske sanser er i deres innerste natur bygget til å befordre mellomkosmiske elektriske impulser. Selve reaksjonen i sanseorganet er basert på en vibrasjonsforskjell mellom sanseorganet og sanse-objektet. To fysiske stoff kan godt reagere kjemisk ovenfor hverandre, men de skaper ingen innbyrdes opplevelse,

da de jo er livløse.

2320 En "opplevelse" er en materiereaksjons (altså livløs) overføring til åndelig reaksjon - altså til livsopplevelse. Den åndelige verden består av reaksjonene fra den materielle verden, som er omdannet til tanker. Dvs. til erfaringer, viten, ønsker, osv. Kort sagt til bevissthet og livsopplevelse.

2321 Materien i seg selv - dvs. bevegelsene - er absolutt livløs. Det er først når materien innvirker på særlige sanser at "opplevelsen" oppstår.

2322 En opplevelse betinger at:

1. Det må eksistere forskjellig materier eller bevegelsesarter som kan gi reaksjoner.

2. det må finnes sanser som kan omdanne disse materiers reaksjoner til tankebilder og livsopplevelse.

2. det finnes et vesen "bak" som kan **oppleve** reaksjonen.

Dette er igjen det tre-enige prinsipp:

X1 = det sansende "noe".

X2 = sansene

X3 = materien

Alle disse prinsipper henger sammen som uatskillelige realiteter.

2323. Verdensaltet som helhet er i prinsipp identisk med hver enkelt av de levende vesener som det til sammen består av. Overalt framtrer livet i det samme prinsipp med liv inne i liv - dvs. vesener inn i vesener. Hvordan skulle et vesen kunne eksistere uten å være inn i et større vesen? Og uten ved organ- og celle-vesnene kunne intet vesen oppleve livet - dvs. det kunne slett ikke eksistere. **Dette prinsipp med et mikrokosmos og et omgivende makrokosmos, eksisterer i all uendelighet!!**

2324. Hele vårt makrokosmos er bevegelse, og bevegelse er LIVETS ABSOLUTTE KJENNETEGN. Dvs. det må finnes et levende opphav bak dette makrokosmos, som har selve denne kjempeorganismen til legeme. Dette legeme er en eneste stor kombinasjon av liv, der funksjonen totalt betinger SAMARBEIDE. Å motarbeide dette felles samarbeide skaper disharmoni, og her vil da vedkomne gå imot livslovene - hvilket vil virke tilbake på opphavet som lidelser eller ulykkelig skjebne. Slik vil den som går imot livslovene føres tilbake til samarbeidet med selve Guddommen. (dvs. de øvrige vesener i denne kjempeorganisme). Her vil vesenet oppleve gleden over sitt kosmiske familieskap med alle andre levende vesener i mikro- mellom- og makrokosmos.

Forts.på "fralb5"